

Ligor Thano

Puripsira
pi armănești

Mbijetesa
shqip

Tirana 2019

Autor: Ligor Thano

Titulu: "Puripsira - Mbijetesa".

Volum me poezi në dy gjuhë: arumanisht dhe shqip

ISBN:

Copyright : Autoru

Art grafik: Jani Gusho

Botuesi: GEER

Tirana, 2019

PĂRĂSTĂȘEREA AUTORULUI

Hiu amintat la 16 di Agustu 1944, la Greava di nsus (Grabova), ma cânăscuta hoarea arămână ali Arbinışii. Tu anu 1970 am bitisit facultatea di limbă și literară la Tirana, am lucreat dzați añ ofițeru militar. Mi mutarã di aclo, ca om nibindisit și cu ideii liberali. Am lucrat dascal pi sculii cânăscuti tu reghionulu și căsãbãulu Ńocas, ma nclo tu capitala Tirana. Cu intrarea ali democrații, la anu 1991, s-organizã șuțata "Arãmãñili dit Albania".

Tu aistu chirou mi cunuscu cu cãrț di autorfi clasiț pi armâna. Pi aisti cãrț și cu conclucrarea ti limba armână, ma ahoria cu revista „Frația”, agiumșu su nvețu limba cu citeari shi scriari, dupu dixonari cum al Papahagi ași și al Tiberius Cunia.

Limba u shtieam di cu ñicurami, ama nu știeam yramili și multu sboari ta s-espiriam țì aveam tu sflitlu printre poemi și prozi pâna la romau.

Prota carti esti "Boațã țì strigã", unu volum cu 171 di poemi pi armâna și arbineasã, dedicat ti horea a ma vrutã Greva di nsus (Grabova e sipërme) localitatea, Gramsh.

Tora ma esu dininti a cititoriloru armãñ cu volumu cu puezii "Puripsira-Mbijetesa".

Tu proces am alti volumi cu poezii și prozi.

Dumnidzã s-mi agiutã ta s-li scot tu luñinë.

Atoru

PREZANTIMI I AUTORIT

Jam lindur më 16 gusht 1944 në Grabovë të-sipërme, më i njohuri fshat arumun i shqipërisë- Në vitin 1970 kam mbaruar fakultetin gjuhë-letërsi në Tiranë, kam punuar dhjetë vjet si oficer. Më hoqën që andej si njeri i pabindur dhe me ide liberale. Kam punuar si mësues në shkolla të njohira të rrethit dhe qytetit të Elbasanit, më tej ë kryeqytet Tiranë. Me hyrjen e demokracisë, në vitin 1991, u organizua shoqata “Arãmãñilfi dit Albania”.

Në këtë kohë u njoha me libra të autorve në arumanisht. Me këto libra dhe në bashkëpunim-në gjuhën arumune, e më tutje në bashkëpunime revistën “Fraçia” arrita ta mësoj me lexim e me shkrim, pas fjalorëve të Taqi Papahaxhi po ashtu edhe Tiberius Cunia.

Gjuhën e folur e dinja që së vogli, por s’dija shkronjat dhe shum fjalë që të shpreheshja ç’kisha në shpirt në poezi e prozë e deri në roman.

Libri i parë është “Zëra që thërrasin”, një volum me 171 poezi në arumanisht e shqip, deducuar fshati më tëdashur Grabovës së sipërme të rrethit të Gramshit.

Tani po dal para lexuesve arumunë me volumin me poezi “Puripsira-Mbijetesa”.

Në proçes kam edhe volume të tjerë me poezi dhe prozë. Perëndia më ndihmoftë që t’i nxjerr në dritë.

Autoru

1. Di iu s-voami bana armănească

S-ambătă ntreagu țerulu dit adunara al norli lăi,
ncăt suflitu a ńeu dispiratu s-frămsi ca frăndz,
cu mutrita dicăt elu lfi pătrăcui a lui a meali dimăndăi:
“Sălghiț-mi lăciñălă a soarlui pisti a năoastri livădz,

cărsçuț mbăr cu dorulu a Patrifei și alu Dumnidzău,
iu aveam stărbăneat nănti di caiști di căt multu chirou,
iu him scăldaț pit gionasca anăoastră cu anami mară,
iu aveam cănteat ăncorărat după fălambrulu cu jgabă,

și di iu s-voami și s-vearsă ambară bana armănească,
ta s-arămăñ yă ntru aisti visuri ahăt mușeaț ti tutuna,
arămăñ și arăbineaş ntru libertati diadun amvilească!...”

Dapoi la s-mi astragă tiha a mea tru soñ mușeaț,
s-lfi u pătreco hărățima ca fărtatu poarti di poarti,
luñinea a libertatlei s-u duc ntru armăneami mbreaț!...

Tirana, la 25.02.2007

1. Nga buron e derdhet jeta arumune

U murgos tërë qielli nga retë e sarta e të dendura
në sa shpirti im i dëshpëruar u këput si gjethe kalbur
me vështrim për nga ai i dërgova lutjet e mija vuajtura:
“Lëshomi rrezet e diellit përmbi luadhet e lulëzuara,

ku jemi rritur me dashurinë e Atdheut e të Zotit,
ku kemi mbijetuar kush e di sa para shumë kohe,
ku jemi larë nëpër trimëritë e trimave tanë me nam
ku kemi kandar e vallëzuar pas flamurit me zhgabë,

dhe nga rrjedh e derdhet jeta arumune mbarësisht
që të mbetet në këto vise aq të bukura përjetësisht
shqiptare e arumunë të jetojnë në liri bashkërisht!...”

Pastaj le të më tërheqë në ëndrra të bukur fati im
ta dërgoj portë më portë si vëllami gëzimin e dasmës,
shndritjen e diellit të lirisë ta çoj në Armëname me gëzim!

Tiranë, më 25.02.2007

2. Mi feciu cu sumeña

Ntricutândalui pit căli şcurti a mähälăului a ñeu,
ñă yinu n minti dzălă a meali ningă a răului Devol,
iu mi feciu cu sumeña că escu n bană ş-mini ca om,
că duñeai era prinţli, apropiţli, soţli şi agioculu tă eu.

şi că ţi era bana, vreaa, lucrara nu u dizligam dot,
singur agiucam pădz di pădz cu soţli a ñei vrăş,
până bitiseam nvătăturli şi mi arăchea dulţali somnu,
şi s-mi diştiptam di dimineaţă cu strigara a soţloru,

şi tastru ţi ñă u avea adăreată scumpa dada a mea,
u arucam diunăparti şi inşeam cătroară nafoară
s-agiucam fără dănăseari până foamea s-mi arăchea,

după, anda căpseam la divan ună muşcătură di oară,
inşeam la Dzenea di Biduclă s-agiucam fără discurmari,
şi ni mpărţeam când cădea lăieţea a li seară diunăoară.

Tirana, la 29.08.2006

2. U bëra i ndërgjegjshëm

Duke kaluar nëpër rrugët e shkurtra të lagjes sime,
më vijnë në mendje ditët e mija pranë lumit Devoll,
ku u bëra i ndërgjegjshëm se jam njeri kësaj bote
se më ishte veç prindërit, të afërmit dhe loja me shok...

seç ishte jetesa, dashuria dhe puna s'e kuptoja dot,
veç loznja me moshatarët e mi shesh më shesh tok,
gjersa mbaroja mësimet e më rrëmbente gjumi i ëmbël
dhe zgjohesha që në mëngjes kur më thërrisnin shokët,

dhe trastën që ma kishte ujdisur e shtrenjta nëna ime,
që të dilja përjashta sa më shpejt e hidhja tej mënjanë
të lozja pa pushim me shokë gjersa uria të më rrëmbente...

pastaj, si pushoja një cope here shtrirë në divan,
dilja tek Sopi i Morrave të lozja pa çlodhur përsëri
dhe të ndaheshim kur të binte errësira e natës në çdo an'!...

Tiranë, më 29.08.2006

3. Derturi

Nu ştiu s-u spunu derta ți n-stăbati 'n siñ fără dănăsari,
dintră ali vreaa a mea ti fetița mușeată, mușatușa că dzână,
ți mi avini pi iu țido ți n-alagu munduitu pit locuri ali hoari,
lăsânda 'ntru inima și suflitu űeu tauri nispusi di dertă1),

ți nu n-s-agărșeascu vărñoară 'ntru bana ntreagă putei
ți ș-ază mi legunu mușati ca tu sărñăniță a năcuram'lei,
și seară di seară când mi duc 'n ștruț ta s-mi l'ea somnu,
mi higu cu fănărusira a mea 'ntru eli di nidănăsata di nău,

ațeali clipuri ți mi avinedzu sngur derturi nispusi nibitisiti,
s-mbăneadzu năpoi mităñusitu2) tricută di ali ficiurami,
și pimtănda armăsăturăli dzăli păn s-hiu yiu 'n aistă bani...

Ti ațea eu(mini) n-escu tutuna umplutu mplineu cu fotisiri3),
ta s-nu n-tățească suflitu și inima ti adreari stihuri achixiti,
singur va s-n-cură ma curati și mușeati fwrw dănăseari!...

Tirana, la 01.07.2017

1) dertă = dhimbje shpirtërore

2) mităñusitu = i ripenduar

3) fotisiri = i frumëzuar

3. Derte

S'di sesi ta rrëfej dertin që më stërreh nën gji pa pushim,
prej dashurisë për vashën e bukur, si bukuri prej zane,
që më gjurmon ngado që bredh i menduar fshatin tim,
duke më lënë në zemër e shpirt ngarkesa të rënda dertesh,

që s'më harrohen ndonjëherë në tërë jetën time kurrë,
që edhe sot më përkundin lehtë si në djepin e vegjëlisë,
për çdo mbrëmje kur shkoj në shtrat që të zërë gjumi,
kridhem me imagjinatën time në to pa pushuar përsëri,

ato çaste më ndjekin vetëm derte të pa treguara pambarim,
të mbijetoj i pa penduar për shkuarën time të vegjëlisë,
duke shtyrë të mbeturat ditë gjersa të jem i gjallë në jetë!

Ndaj jam gjithmonë i mbushur plot me frymëzim,
të mos më heshtë zemra e shpirti të gdhend vargje të ndjera,
veç të rrjedhin më të kthjellëta e më bukura pa pushim!...

Tiranë, më 01.07.20172.

4. Mi fripșu di aistu doru

Tru aistă bană a mea multu greu di aușeatcu,
fusca dzăsă ți s-mi dășteaptu tutuna crundu
și s-u beau căfeia cu muțearmea bunică, scumpă,
ningă porulu ți culdureaști apreasu la gujină

ma cum s-veadi la mini ari arămasă ca atumțea,
suflitu apreasu ca piră aroș ți esi di 'n foc turbatu,
ți va s-giocă fără dănăseari ncorlu a lui mușatușu
alăsăndalui aurmi multu greali 'n coșința a mea.

Ghini ma, când u giudixescu că ți agiumșu ntru bană,
diunăoră dzăcu: puțâni dzăli mușeati fără lăcrămăñ,
și misticati cu eli multi alti lăvoasi, aspări ca căprână.

Oh, măreatlu di mini ți mi fripșu di a meu doru,
căt ñ-voi s-dormu ninga unăoară ca tru tinăreami,
ația iu escu amintat și cărscut cu jocuri a soțloru!...

Tirana, la 31.12.2006

4. Ç'më përvëloi kjo dashuri

Në këtë jetën time shumë të vështirë prej plaku,
qenka thënë që të zgjohem gjithmonë shumë herët
dhe me gruan time të shtrenjtë ta pi kafënë së toku,
pranë porit të ndezur që ngroh në kuzhinë përherë

por siç duket në mua ka mbetur e patrazuar si dikur,
shpirti i përflakur si flakërima e një zjarri të tërbuar,
që do të vallëzojë pa pushim vallen tij shumë të bukur,
duke lënë gjurmë në ndërgjegjen time të dëshpëruar.

Po, kur e gjykoj se çfarë kam arritur në jetë gjer më sot
përnjëherë them: shumë pak ditë të bukura pa vajtime
e shumë të tjera të pështira, të ashpra, nakatosur me to.

Oh, të mjerin, ç'më përvëloi aq shumë kjo dashuri
sesa shumë dëshiroj të fle edhe një herë si në rini,
aty ku kam lindur e rritur me lodrime të shokëve të mi!...

Tiranë, më 31.12.2006

5. Căfeneia a mähälălui

N tuti dzăli pi iu țido negu aua vă s-intru fără di altă,
la cafenea ali șpresă dintră ńedza a mähălălui a ńeu nău,
căt ń-intru ahirhieascu s-adar stihuri tri vruta ca dzănă,
aduchindalui că inimea ńă bătăneaști năpoi ca harambău,

nănti ńă fănirusescu mutriti mușeati ca mărădzeali,
ți ń-lí u aprindu ma multu suflitu s-ń-ardi ca foc mari,
și pit păduri aumbrăoasi ń-caftu vruta ca giucatu,
dispiratu, arucutitu, teasu n pandi fără boață ca mutu...

dapoia nu știu cățea ahăt cătroari mi dăștăptai,
și ńă spăru candea pit bähcei năpoi vrut u părmănai,
hărățitu acaț s-gioc ncor dzăndalui zboari di dimindai:

“Singur tini poț s-mi şuț ntru aistă bană fără lăcri,
ta s-băneadz aisti dzăli dulți ți ńă au arămasă a-ńia,
până suflitli anoșț stog n țieru s-nchiseascu căli!...”

Tirana, la 30.08.2006

5. Kafeneja e mëhallës

Gjatë tërë ditëve ngado që shkoj do të futem patjetër,
tek kafeneja e Shpresës në mes të mëhallës time të re,
sa ulem vargjet për të dashurën si zanë hedh në letër,
duke ndjerë se zemra më rreh me forcë si në moshë të re,

në sa para më shfaqen pamje si gjerdanë rrëzëlluese,
që ma ndezin shpirtin sa të më djegë zi zjarr përflakës
dhe nëpër pyje hijerëndë po kërkoj të dashurën si i luajtur,
i shtrirë në tokë pa zë si memec, i dëshpëruar, i zalisur...

Pastaj s'e kuptova sesi u zgjova aq shpejtë ëndrrandjellëse,
dhe mu duk sikur nëpër bahçe të dashurën shoqëroja,
i gëzuar nis të hedh valle duke të thënë ca fjalë lutëse:

“Vetëm ti mundesh të më kthesh në jetën e bukur pa lotim,
që të jetoj këto ditë të ëmbla që më kanë mbetur mua,
derisa shpirtrat tanë tok të nisin rrugëtimin pa kthim!...

Tiranë, më 30.08.2006

6. Suflitu turburatu

Hiu păscănit, zălăpsit ca frândz pătrădzăt n padi,
cu mutrita la albastru țieru disicat di steli ca scănteii,
ncăt inimea ñ-bati cu forță di dertă sum siñl a ñei,
s-mi adunu cu vruta ca dzănă ta cu dor s-mi dizñardi.

Diunăoară s-mbătă mutrita dit jocuri alu murglî nor,
și țido nănti s-ascumsi ntreagă după lieațea o lor,
chitcăni di ploai ș-di grăndñi ñ-cădzură n făț ca vărsai,
ma mini măratulu vruta cu ocłi multu ñ-u căftai...

Ma iueva imajulu a l'ei mușeat dot nu ñ-u aflai,
aveai fudzit cu ampătreari pit călă nicălcati,
diadun cu ațeu gioni aleptu ți ahăt multu u vrei,

ncăt la mini nu văniș ș-cățea multu ti căftai,
ma arămăseș n suflitu a ñeu turbatu di maru dor
și năpoi n yinsii aladz pit bähcei pi iu ti pământai...

Tirana, la 18.07.2006

6. Shpirt i trazuar

Jam përplasur, i zalisur si gjethe e kalbur përdhe,
me vështrimin nga qielli i ndriçuar yjesh pa numërim,
ndërsa zemra më rreh me forcë nën gjinj dhembje
të takohem me të dashurën të më dehë në ledhatim.

Përnjëherë pamja u mbyt nga lodrine e të zezave re
dhe përpara çdo gjë u fsheh sterrës tyre tërësisht,
pikat e shiut dhe breshrit mu derdhën faqeve si rrëke,
në sa i ngrati të dashurën s'e takova dot dëshpërimisht.

Po imazhin tënd të bukur s'e gjeta dot duke kërkuar,
kishe ikur duke vrapuar nëpër rrugën e pashkelur,
së bashku me atë trim të zgjedhur që ishe dashuruar

veç tek unë s'erdhe edhe pse aq shumë të kërkova,
po mbete në shpirtin tim të trazuar nga kjo dashuri
dhe nëpër ëndrra endesh përsëri nga me ty brodha!..

Tiranë, më 18.07.2006

7. Ficiurama

Nu ştiu căte ficiurama ñ-lăsă n mini ahăt urmi,
tricută aco diparti n hoară a mea neamsea dit munţ,
cu urutăli iearni furtunăoasi ş-cu muşeatăli veari,
ţi ñă s-aprindu luñinăoasi multu ori ca ntru pârmiţ

când cai di cai di noi vrăşţ dăsfăţeam diadunu căli,
ţi s-acăţa dit furtuñăli ali iarni urutăoasă pi iu ţido
mutăndalui ali neau cu lupaţ ta s-nidzeam la şcolă,
iu ni aşiptea durutăli ca părinţ dascalı cu dascalıfi.

După ni hidzeam ntru cărţ ali şcolă cu ştieari,
până s-nclıdea ea aţea dzuuă avarapam ti la casi,
ta s-măcam păni că ni avea lot multu şcreta foami...

Oh, cât vi ador voi dzăli niagărşiti dit a mea ficiuriţ,
că ñă am multu vreami ti cănteari şi ti giucari cu soţ
şi stog cu elı s-alag năpoi pădz di pădz şi sum vinţ!...

Tirana, la 23.10.2006

7. Djalëria

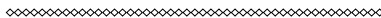
S'di pse më ka lënë kaq shumë mbresa djalëria ime,
të kaluara atje larg në fshatin tim mes të lartëve mal,
me dashuri njerëzorë mes furtunash e të ashprit dimra,
që shumë herë më ndezin tërë shkëlqim si në përralla,

kur sekush nga ne vrëstët përpiqeshim të çanim rrugët,
që të mos ziheshin nga dimri të ashpër me furtunë,
duke larguar me lopata borën për të shkuar në shkollë,
ku si prindër na prisnin mësuesit tanë mendjehollë.

Pastaj i futesha librave të shkollës me dije të mbara,
gjersa të mbyllej ajo atë ditë vrapoja për në shtëpi,
që të haja bukë nga që më kishte marrë e shkreta uri...

Oh, sa ju adhuroj o ditët e mija të paharruara të vegjëlisë,
nga që kam shumë dëshirë të këndoj e të loz me shokë
dhe përsëri dua të gjezdis shesh më shesh me ata tok!...

Tiranë, më 23.10.2006

8. Ahiurhi zdărcia

S-amurdzi pri amurgami ntreagu țerlu pisti loc
și cum s-veadi zdărcia vă s-cură ca cu găleata,
ncăt mini și nițiuunu nu poati s-easă și pi ascumta
armăni ncl'isu n casă singurăoasu dip fără soț,

și candea s-voi s-mi duc la lucrulu a ńeu ază,
măreatulu, nu mi alasă zdărcia ți cuă ca cu găleță,
ți s-vearsă ca vărsăi din țerlu apă misticată cu grăndeță,
pisti căli, adzări, căsi, oborli, aiuri, pădini și livădz

și tută dzua nu tăți ploai ma ș-năheamă di turbațlu,
ți ńă dedi ahăt amareaț, dăspăreaț și derturi sufletestți,
n fuira a mea ńă dăsfestați arăń prăfocuasi di a meu doru.

Oh, căt ń-voi s-vi ncl'eamu ta s-li mbăneadzu năpoi
dzăli ali primuveari ți tricu cu multu hărai și buneați,
ți mi umplea mplinu cu hărăilitiți ali tinirami cu gioi!...

Tirana, la 02.11.2006

8. Nisi rrebeshi

Befas u murgos në të hirtë tërë qielli përmbi tokë
dhe siç duket do t'ia nisë me shtamba rrebeshi i tërbuar
në sa unë e askush tjetër s'mund të dalë përjashta dot,
do të mbetem i mbyllur në shtëpi pa shokë i vetmuar,

edhe sikur të dua të shkoj në punën time sot,
të ngratin s'më lë ky rrebesh që bie si me shtamba,
që derdhet prej qiellit ujë e breshër nakatosur tok,
përmbi rrugë, shtëpi, lëmenj, sheshe, luadhe e ara

dhe gjithë ditën shiu s'e pushoi aspak tërbimin e tij,
më dha kaq hidhërime, dëshpërime e derte shpirtërore,
e në qenien time më hapi plagë të zjarra për dashuri.

Oh, sa do të dëshiroja t'u ftoj e t'u përjetoj përsëri,
ditët e pranverës që kaloi me plot gëzime e mirësi,
që më mbushnin të bukurën rini të tërin në lumturi!...

Tiranë, më 02.11.2006

9. Scumpa dadă

(dedicată ali dada a mea)

Ale scumpa măta Clantă fără soață ahăt durută
di diparti am vānit la aistu marmitu di marmaru,
ta s-țā spun cāt mi aridi suftulu di dorulu a tău,
țivea ņ-lī apuni dertāli nidănāseati ți ni ai aprintă!...

Voi cu tini s-zbureascu ninga unăoară cu doru,
s-țā spunu imnărāli a meali lundzi și asprāroș,
pit lăcrāmāñ ți di n făț ņă s-voumu ca izvoru,
țī a ocłiloru a ņei ņī s-vedu ca trāpuri turbătroș!...

După tățeascu hiptu ntru dăspăramea a mea,
țī nu easti nvățeat s-lăcrāmească fără dănăseari,
și nu poati s-ņ-aprindi a ņia fotisi ca boațea a tea.

Ale scumpa măta Clantă fără soață ahăt durută,
greañă ndau zboari di sum aisti poaci di marmer,
ca astumnițea cānd ņī hărdzeai vreami nisonitā

Tirana, la 11.11.2006

9. E shtrenjta nënë

(dedikuar nënës time)

O e shtrenjta nëna ime pa shoqe kaq e dhembshur
nga larg kam ardhur tek ky varr yt prej mermeri
të të rrëfej sa shumë më përvëlton shpirti nga malli
e asgjë s'mund të m'i shuajë dertet që më ke ndezur!...

Me mall dua të bisedoj edhe një here si dikur
të të rrëfej ecuritë e mija të gjata e të ashpra,
mes lotësh që më rrjedhin prej fageve si rrëkeza
e që me syve të mi më duken si përrenj të tërbuar!...

Më pas të pushoj i zhytur thellë në dëshpërim tim
që s'më është mësuar të qaj e vajtoj paprerë me lot
dhe s'mund të më ndezë si dikur mua frymëzim!...

O e shtrenjta nëna ime pa shoqe kaq e dhembshur
folmë ca fjalëza që nën këto pllaka të mermerta
si atëherë kur na dhuroje dashuri të pambaruar!...

Tirane, më 11.11.2006

10. Căfeneia fără numă

Am chiudnrită la aistă căfeneiă nivănită alată oară,
așteaptăndalui a unui soț a űeu vleclű ali tinărami,
când inșeam ti jglűotari pit căsăbălu făeă dănsari
di la convictulu ali școală di nivrearea al Selim apicundu

și ncăt dit gărdiű inșea aűiurizmă űi sălghea agruűilűi,
ni ngănea s-ni alicheam pisti năș nifricușű cu vreari,
ta dit aco s-ni mbăteam di aromea nostimă di poűilűi,
pri ascumtea alăgam pit căli aștăreati cu cheatri alghi,

ma nu erea dzăsă ti noi űi s-ni fănteam cu eli,
că s-aveagűea dit căűi multu suntoș ca luchűi,
űi când alătrea ni hidzea frică și trimburari.

Căt ori űi scăpeam a mușcarloru di dinűűi a loru,
ma ază nu ari arămasă niűiună di așeali gărdiűi ,
ti așea eu űi aminteascu și nyisedzu cu ahăt doru!...

Tirana , la 21.11.2006

10. Kafeneja pa emër

Kam qëndruar tek kjo kafene pa ardhur tjetër herë,
duke pritur një shok të vjetër të rinisë me përmallim
kur dilja të shëtisja nëpër qytet pa pushuar asnjëherë,
që nga konvikti i shkollës pa lejen e kujdestarit Selim

dhe fshehtas gjezdisnim nëpër rrugicat e kalldrëmta,
ndërsa nga kopshtjet dilte aroma agrumeve të shumta
që na ndillte të hipnin të pa frikësuar përmbi ta dashurisht
që andej të deheshim nga aroma e shijshme në pemishte,

por s'ishte thënë për ne të ngopeshim me to
sepse rruheshin me qenër të forte si ujçër,
që kur lehnin na fushnin frikë dridhërima e lot'.

Shpesh u shpëtonim kafshimeve të tyre me egërsim,
po sot s'ka mbetur qoftë edhe një kopsht si dikur,
prandaj unë i kujtoj dhe ëndërroj me aq përmallim!...

Tiranë, më 21.11.2006

11. Mi mbătă vreaa

Di atumțea ți mi mbătai dit vreaa a tea niaștiptaț
ale feată cu ocľi lăi cărscută lișoară ntru munț analț,
și pi iu alăgai fără dănăseari mi agăna a tău imaju,
și mi scoasi tu agiungeri nimbănati n derta di doru,

niaspăreatu dit uruțăli ți nă au inșit a năia n cali,
ntru dăspărami dit nirăspusea a vrearlei a mea,
și mi lăsaș mărtiosu ca lemnu uscaț di nivreaa a tea,
și năpoi mi sculeam pri ciciori niarăchitu di arali.

După cumțido ți s-feați n bana a mea ahăt lungă,
că ma s-lu bagu tru balanță arămăni ună imaju,
ațeu di ali mulțearma mușată, arală și scumpă,

ți nu s-dăspără vărănăoară dit gălăriñăli a meali,
chiundri gioană, pistăoasă ningă mini nimpărțată,
nu mi alăsă s-chearu pit căli lăvoasi fără cali inșeari!...

Tirana , la 12.11.2006

11. Më dehu dashuria

Dikur seç u deha nga kjo dashuria jote e papritur
moj vashë me sy të zinj rritur në të lartët male lirisht,
dhe ngado u enda më ndoqi imazhi yt vazhdimisht,
që më nxori në arritje e derte të pa përjetuara kur',

i patrembur nga të këqija e pengesa në timin rrugëtim
në dëshpërim nga refuzimi i dashurisë së dëlirte
e më le të shkretë si dru i thatë që digjet flakërim,
dhe përsëri ngrihesha i pa rrëmbyer nga fatkeqësitë.

Më pas sido që më ndodhi në jetën time të gjatë
që po ta vë në një peshore mbetet vetëm një imazh,
ai i gruas sime të hijshme, të rrallë e të shtrenjtë,

që s'u dëshpërua ndonjëherë nga budallëqet e mija,
qëndroi trimëreshë, besnike, e pandarë pranë meje,
s'më la të humbisja nëpër rrugë të errëta pa rrugëdalje!...

Tiranë, më 12.11.2006

12. Sum grăndimi

Niaștiptata mi aflai sum bătănări a grăndimilei mari
chiudusitu acuitii mul'earma ți dimindaua nu l'-u avdzai,
s-u loam umbrela s-mi apăram dit apruchearea ali ploai,
ți dit ea tru aistă dzuuă negurăoasă nu aveam scăpearu.

Și mi agudi grăndima urută ți cădea fără dănăsari,
ș-cățea ampatrai s-aflam vărănă loc iu s-ascundem capulu,
că nu u aravdam bătănara aspră ți di iu ți do mi ngăni,
ca ficiurițil'i când cărtescu cășuñi a stuchiloru di ncotu.

Atumțea, măratulu di mini, di frică apatram cama multu,
ma luptătorl'i a loru nu ti alasu ta s-scachi a nțăparloru,
el'i ți-l'i higu schiñili amaroasi ta s-nu ti țăn mprostu.

Așă ñ-apțai ațea dzuuă, măreatulu, sum ploai mi audai,
pișmansitu că pri dmindara a m'leamlei nu avdzăi,
ma mi giuru di aua ș-nănti vă ți-l'i ascultu fără di altă!...

Tirana, la 20.09.2006

12. Nën breshërim

Nën rrahjet e breshrit të tërbuar u gjenda papritmazi
i çuditur kujtova gruan që s'e dëgjova të sajën këshillim,
të merrja çadrën të mbrohesha nga afrimi i atij rrebeshi,
nga i cili në këtë ditë të mjegulluar s'do kisha shpëtim.

Dhe vërtetë më goditi breshëri urryer që binte pa pushim,
edhe pse vrapova të gjeja një strehëz të fshihja kokën,
nga që s'i duroja rrahjet e ashpra që ngado më ndiqnin
si fëmijët kur trazojnë së koti kosheret e bletëve me shokë.

Atëherë, unë i ngrati, vrapoja edhe më shumë i frikësuar,
po luftëtarët e tyre nuk të ndahen të shpëtosh pa u shpuar.
të mos qëndrosh më këmbë ata ti fusin gjembat e helmuar.

Ashtu e pësova atë ditë, i ngrati, shumë u laga nën shi,
pishman që s'e dëgjova këshillën e vyer të sime shoqe,
por betohem këtej e tutje do t'i dëgjoj të sajën këshillim!...

Tiranë, më 20.09.2006

13. Cirrici

Când pri bufetiera ună dzuă tru căfenei u ntrăbai:
“Di di iu ești, di iu ai vănită auați tru metropolu!?”
ea ță s-răspundi diunăoară cu a ței sincheritetu:
“Poati că vahia u ai avdzăță vroară ti a mea hoari!?”

Hiu di la ună crahini munțoasă ți s-nclēmă Opar
cu numă cânăscută Cuțacă!” – s-ruspădi nășă lișoari, –
ți ti ațeu locu sininosu, culdurosu și stărlucit di soari,
neadza a pomñloru tufoș stărbitut di viņț turbotar.

Oh, cât mi agudi ntru inimă aistă numă fără soață,
că mi dusi cu fănărusira di nău tu mușeata ficiurami
când giucam cu vrășți a mei sum ciărci lăi și aroșăț!

Dapoia nidzeam la maia a mea scumpă și durută
di ntreaga buisitu cu aroșama a cierciloru
mi ți alăxea și aspăla di aroșama a loru nispusă!...

Tirana, la 31.12.2006

13. Manat

Kur një ditë në kafene e pyeta bufetieren e re:
“Nga je, prej nga ke ardhur këtu në kryeqytet!?” -
ajo m’u përgjigj përnjëherë me sinqeritet:
“Ndofta ke dëgjuar për fshatin e krahinën time!?”

Jam prej një krahine malore që quhet Opar
me emrin e njohur Kucakë!” – u përgjigj thjeshtësisht, –
që për atë vend me diell të ngrohtë e shkëlqimtar
mes të dendurave pemë përkundur nga erëra butësisht.

Oh, sa më goditi thellë në zemër ky emër i pashoq,
që ndezi imagjinatën për vegjëlinë time përsëri,
kur lozja me shokët e mi vrështë nën manat kuqezi.

Pastaj vrapoja tek gjyshja ime dhembshur-madhe
i përlyer i tëri me të kuqin e manave të zinj
ndërsa ajo më shpëlante e më ndërronte me durim!...

Tiranë, më 31.12.2006

14. *Vintu turbatu*

Suflă cu puteari ca ciurtitu vintlu dipi a ciucăloru,
l'i aștearsi ca metră ghigandă căl'ali umpluti cu frândzi,
nu armasi guvă fără stoghi, niumpluti di eli,
pimti și arucati șumți-șumți pit cohiuri a loru!

După năheamă s-păscăni n murl'i vecl'i și nali cu inati
și căl'i aștreati di numeroasi cheatri l'i aștearsi pi iu țido,
s-rișuță niaștiptata dăsfărpățândalui pătrădzătili năpoi,
și di nău afurindalui a guvloru și a chohiloru tuti eli.

Oh, măratulu, vintu turbatu mi bati nidănăsari n frămți
și mi pindzi s-alag stog cu ea nișiuț că iu vi s-calcu,
pit căliuri lăvășiti ntreagăli dit lăschi și frădzli uscati,

ma n suflitu a űeu scăñisitu űă s-aprindi un foc mari,
vreaa ti mușeata, mușeatușă ca cădzut di n țeru,
ți mi cafti cu durință s-mi ciucutească cu maru doru!...

Tirana, la 07.01.2007

14. Erë e marrë

Shfryn si e marrë që nga çukat e larta majëmali,
i fshiu si me fshesë gjigande rrugët plot gjethe,
s'mbeti vrimë, qoshe e skaj të pambushura me to,
të shtyra e hedhura togje-togje nëpër gufa ngado!...

Pas pak u përplas në muret e rinj e të lashtë me furi,
dhe rrugicat e asfaltuara e të kalldrërta i fshiu tërësisht,
pa u rikthye duke i përhapur gjethet e kalbura përsëri,
duke ja u vjedhur guvave e skajeve rishtas përdhunisht.

Oh, i ngrati, kjo erë e marrë më rreh mbi ballë pa pushim
dhe më shtyn të gjezdis me të i shkujdesur pa ditur se ku
nëpër rrugët e pocaqisura krejt me baltëra e gjethe të thata,

po në shpirtin tim me gërnjar më ndizet një zjarr i madh,
për të dashurën e bukur, bukuroshja si e rënë prej qiellit,
që me dëshirë më kërkon të më takojë si gjithnjë me mall!...

Tiranë, më 07.01.2007

15. Suflitu upăritu

Ma că s-vrei s-căpsești a izvurloru cu api cureati,
l'ea calea și duti aco iu s-voami Valea Mari
și s-vearsi himea până cadi tru vlea Devol,
misticat cu ea agiungu tru amarea Adriatic stog.

Dapoa la s-mi port pit mușeațlă, dulțlă yinsoñi,
ampătrăndalui după turmăli a yiapiloru vălmi
ți creascu la mușeata Padi a Domnlui mândz
și căpseascu la Lac Laiu pisti păduri di fădz.

Oh, ți dor mari ți ñ-esti apreasă n suflitu ază,
tri ațeali nutriti aspri și mușeati aco dăparti
s-călăreascu pisti yiapu albi la fără sinoari padz.

alagăndalui parț di parț pit ațeali mușeati livădz,
iu suntu cărsçuț gioñ anoșt aleș, sântoș cu nami,
ți nu ăntreab ti munț grei ș-di fără sinoarăli pădz!...

Tirana, la 12.01.2007

15. Shpirt i përvëluar

Nëse do të freskohesh tek burim i freskët me gurgullim,
merr rrugën për atje ku villet Valamarja me nxitim
dhe nga nis rrugëtimin me rropamë poshtë në Devoll,
ashtu nakatosur me të derdhen në detin Adriatik tok.

Pastaj të përkundem pafund nëpër ëndrra të bukura,
duke galopuar pas tufave të pelave hergjele
që atje në madhështoren Fushë të Beut rrisin mëze,
e freskohen e pushojnë tek Liqeri i Zi mbi ahishta.

Oh, çmall më është ndezur sot në shpirt tim,
për ato pamje të ashpra, shumë të bukura atje larg,
të kalëroj mbi pela të bardha në fushat pambarim,

duke gjezdisur anë-mbanë ato luadhe të bukura,
ku janë rritur trima të zgjedhur, të fortë me nam,
që s'pyesin as për të egërit male, as të paanat fusha!....

Tiranë, më 12.01.2007

16. Fără titlu

Mi chiuduseascu cu vărănă ndoi oamñ militănt,
ți noapti-dzuă greascu ca glări singur tri politică
și agărșeascu s-lea cu lucruri buni și ambărăț,
ta s-adavgu cama mari averea tri fumeleă a loru.

Cai di cai di elă s-neagă pit mitindz mări ca alavdoș,
piu ca ciurțiț di minti fără căpsiri aurlea-aurlea,
nimunduit după aișț politicăñ anoșt arădoș,
ți singur tri năș yinimea a loru lă pălândzea(jilea).

Ma chiroulu când ți năș s-ăngănea pit mitindz tricu
și cu aistu lucru di ncot nițiuunu nu amăntă țivea,
mulțlă armasără golă hipt noarfăneaț greu

și ază nu ma s-ved turmăli oarbăoasi di mitingăș,
că mulț di năș nu s-arăd ma sunt fațț coșienț,
că avearea nu s-bag dot fără lucru nivărseat sudor!...

Tirana, la 12.01.2007

16. Pa titull

Habitem me disa njerëz të sëmurë nga militantizmi,
që ditë-natë vetëm për politikë, flasin si të lojtur
dhe harrojnë të merren me punë të mira pa u mburrur,
që ta shtojnë pasurinë për familjen e tyre si gjithnji.

Secili të shkojë nëpër mitingje të mëdha si mburravecë,
ku si të marrë nga mendja bërtasin-bërtasin pa pushim,
pa menduar pas këtyre politikanëve zhytur në mashtrim,
që vetëm për veten e tyre zemrat u vajtojnë si karkalecë.

Po mbaroi koha kur për ta ndiqeshin nëpër mitingje
dhe me këtë punë të pavlerë e së koti s'fitonte gjë më,
 shumica mbetën bosh e të zhytur në varfëri të rëndë

dhe turmat e çmendura mitingashësh s'po shihen më sot,
se janë ndërgjegjësuar e më s'gënjehen me cikërrima,
se nuk vihet pa punë e pa derdhur djersë pasuria dot!....

Tiranë, më 12.01.2007

17. Mbeatămi cu bășăi

Ma că vrei s-ti lăgăneaști napoi n siñălă a ñei,
alăi vrutu scupu a ñeu liami ntru brațlă a tăi
și dumi la casa a tea adărată mușeată di măñ a mățlei,
s-ță țî li apunu derturăli măr ali vreaki cu bășăi,

dapoia la s-mi portu nyisurăli a vreaklei cu brațlă a loru,
căpsinda diadunu aco diparti pingănă mușeațli șopor,
alăxinda cu un-alantu bășăi nidănăsati cu dor maru,
până pi aprira s-ni dăștăptămă crundu di căcoț căñțător,

s-ahiurhim căt ma crundu lucrălă grei țî ni așteaptă noi,
că altăsoi nu u amintăm s-ni ncleamă vănițli a bărlui năi
și țivea di partea anăoastră nu arămăni s-lăsăm dinapoi.

Ti ațea, ale scumpă vrută mbeatămi ntregulu cu bășăi,
că hiu yiu 'ntru bani ca gioni țî voi s-băneadz cu tini stog,
până pit flevi sădzăli s-ñ-cură 'n mini mutrinda ocłi a-tăi!...

Tirana, la 17.01.2007

17. Dehmë me puthje

Nëse dëshiron të përkundesh në gjinjtë e mi përsëri,
o i dashuri im i shtrenjtë merrmë në krahët e tu
shpërmë në shtëpinë tënde ujduruar duart nënës aq bukur,
që të t'i shuaj me puthje dertet e mëdha nga kjo dashuri,

Pastaj nëpër ëndërrat e mija të më mbartin pa mbarim,
duke pushuar bashkë atje larg pranë burimeve ujë kthjellët
duke shkëmbyer njëri-tjetrin puthje të zjarrta pa pushim,
gjersa të zgjohemi më të gdhirë nga këngët gjelave herët,

të nisim sa më punët e shumta e të rënda që s'kemi nge
se ndryshe s'meritojmë të quhemi pasardhës të denjë
dhe asgjë s'mbetet t'u lëmë pas brezave të rinj prej nesh.

Ndaj, e dashura ime e shtrenjtë dehmë të tërin me puthje,
sepse jam i gjallë në jetë edhe dua të jetoj së bashku me ty,
gjersa në vena të më rrjedhë gjak duke vështruar ata sy!...

Tiranë, më 17.01.2007

18. Mușeatușă nivădzută

N' tută aistă dzuă multu lungăoasă di ază,
ieascu dusă pit călă stărcănăscuti di căsăbău,
nu am lăsat loc nialăgat tru a mea tinăreaț,
ca astumnițea mi ăngăneascu boățali a loru stog rău,

și di cum ieaream hărăsit și chiudusit di ațeu chirou,
mi apuș npadi pisti cheatră alba mari ca bou,
acurmat dit alăgărľă a meali nighixiti tru căsăbău,
căpsiă ună bucată di oară și mi sculai dăscurmatu,

ma ș-caț mușeatușea featiță pi iu țifo u căftai,
ma ș-cțea mușeatușea featiță piuțido o căftai,
ca alăgneatu di minti tricui călă și pădz di giot,

ș-cțea viol s-fug dit ațeu vrutu căsăbău,
ma ciciorľă nu mi strag chiundreascu ca lemň,
că voi s-u adunu nungaunăoară mușeatușea ca dzău!...

Tirana, la 12.01.2007

18. Bukuri e paparë

Gjatë gjithë kësaj dite të soçme shumë të gjatë,
kam vajtur nëpër rrugë të stërnjohura të qytetit,
s'kam lënë vend pa gjezdisur në ritë tim,
ashtu si atëherë i ndjek zërat e tyre tok me lumin

Dhe siç isha i gëzuar dhe i habitur nga ajo kohë,
u unja përdhe mbi një shkëmb të madh si ka,
i lodhur nga bredhjet e mija të pa pushuara në qytet,
pushova një copë herë dhe u ngrita i çlodhur,

por edhe pse bukuroshen vashë e kërkova ngado,
si lojtur mëndësh kalova rrugë e sheshe lodrimesh,
po, lele, si sytë e saj të zeza kurrkund s'i gjeta dot,

Por edhe pse dua të iki nga ai qytet i dashur,
po këmbët s'më tërhiqen qëndrojnë si dru të thatë,
nga që dua të takoj edhe njëherë të dashurën si dikur!...

Tiranë, më 12.01.2007

19. Trimburari

Ma nă s-srup ună cât ună a meli mușatli dulți soñ,
ca analțlă și vleclli leamñ țî s-tală dit șartăr n păduri,
ama ntru fuira a mea n-s-arăspăndiră pi iu nu di ncot
disicăndalui munduirili bucăț ca petiți di cățuri,

Dapoa s-arucuteascu cu aurleari himea pit căsăbăi năi,
țî s-ângărvăseascu timitoasi mardzinea di amari,
mplină cu oamñ buñ și știuț țî băneadz cu lucrî ambari
durusindalui cu ghineți, aveari și mușuteț fără căpsăi.

Oh, țî drac am, țî escu frămtu ntru aisti lucrî grei
și ninga mi țănu mprostu sănătosu(vărtosu) pri cicior,
că voi s-mulgu dzuă di dzuă buneățali s-li ănclid tru cfei,

țî s-coc mbări tru aisti surpări și sculări năi,
tricutăndalui noapti-dzuă pit mădua a mea acurmat,
țî trimnu ca mbătat totnea dit mulți dămăndăi!...

Tiranea, la 25.01.2007

19. Dridhërimë

Po më rrëzohen një nga një të bukurat ëndërrime,
si drurët e lartë e të moçëm nga sharrëtarët në pyje,
ndërsa në tërë qenien mu shpërndanë ngado kuturu
duke m'i çarë mendimet copa-copa si ashkla trungu.

Pastaj rrokullisen me britma poshtë nëpër qytete të rinj
që vendosen madhështorë dhe të fortë buzë detit,
plot me njerëz të ditur që rrojnë me punëra të mbara
duke dorovitur me mirësi, mirëqenie e bukuri të rralla.

Oh, ç 'dreq kam, që jam thyer në këto punë të rënda
po mbahem i fortë si shkëmb përsëri më këmbë,
se dua t'i mjel e t'i mbyll në kyç mirësitë për ditë,

Që piqen të mbara në këto zbritje-ngjitje të reja,
duke kaluar natë-ditë në trurin tim të lodhur,
që dridhem si i dehur përherë prej shumë këshillash!...

Tiranë, më 25.01.2007

20. Añurizma a pomñloru

Ma s-arupu și cadu mpadi pi iu țido dipi pomñ frândzăli
și țido pisti țara armănească ma s-buiseaști cu flurii,
semnu ți ni aduceaști că avuta toamnă ma yini napoi,
umpluti mplin cu añurizmati nostimi di poñ soi di soi,

‘ncăt ‘n lailiu mini ma ñă s-arupă suflitlu ‘n ñilă bucăți,
priimñandalui pit aisti frândzi pătrădzăti și dăspărțeați,
stărbătut dit vințlă molă ți frung fără dănăseari ‘n bähcei
și s-adunu dipi tuti părțlă pit grochi mari ntru mărđziñi.

Dapoaia după doi-trei stămăñ aco ntru grochi s-pătrădzăscu,
dăsfărpățānda pi iu țido armăsătura a loru ca di ali cuprii
și dintră păduri și dintră bähcei lı u cuprisescu loculu.

Atumțea și mini avrapedzu s-agiungu toară la ațeali grochi,
s-adunu cuprii cāt cama multu ta cuprisescu bähcăulu a ñeu,
ți s-creascu tu yinitor ma multu pomñ añurizmati nostimi!...

Tirana, la 25.01.2007

20. Aromë pemësh

Këputen e bien përdhe gjethet e pemëve një nga një ngado
çdo gjë përmbi tokën arumune po ngjyhet në ngjyrë floriri,
shenjë ndjemëtare se e pasura vjeshtë po vjen përsëri,
me shumë aroma të shijshme pemësh lloj-lloj e plot për pot,

nësa mua të shkretit më këputet në mijëra copë shpirti im,
duke shëtitur ngadalë përmes togjesh gjethesh të kalbura,
i stërrahur nga erërat e buta që fryjnë bahçes pa pushim
dhe mblidhen anëve nga të gjitha anët ndër gropa të mëdha.

Pastaj mbas dy-tri javësh kalbëzohen atje nëpër ato gropa,
duke u përhapur ngado mbetja e tyre si pleh i vërtetë
dhe që nga pyjet e që nga bahçet plehërojnë tërë tokat.

Atëherë edhe unë vrapoj të arrij shpejtë atje tek ato gropa,
të mbledh sa më shumë pleh që të plehëroj bahçen time,
që të rriten vitin tjetër më shumë pemë arome shijshme!...

Tiranë, më 25.01.2007

21. Undzeari ampuțati

Pisti țido ți ñ-lji aruc oclă a ñei multu acurmaț,
mutreascu chindusit singură undzeari ampățati,
ți s-fac dit oamñ fără sinidisi, di aveari nifăntiț
fără suț cureaț și fără vărñă bună cumpanii,

ți ti astragu ca nipărțiț amarăoasi prit surinuri
iu s-păscăneascu ntru tut dzua arădzli alu soari,
și căldurama a loru amarăoasa li u adavdzi ‘n eli,
dăsfărpățandalui pit ațeali locuri muriri, supsiri...

Ma omlu ca ună fățeari umană esti multu sănătos
nu cadi culaina mpadi ne giucat măñ și cicioari,
ca dintru pārmiț esi diunăoară mprostu pisti loc,

și aurlă că poati cu boațea a lui ca di bărbăneaț:
“Dățeț-ñă cai forță poati s-lea cu amarăoasea!” –
și năsu s-răspundi:”Singur ațeli ‘n ea cărscuț.”

Tirana , la 06.03.2007

21. Nodhi të fëlliqura

Mbi çdo gjë që hedh sytë e mi shumë të lodhur,
vështroj veç nodhi të fëlliqura i çuditur
që bëhen nga njerëz pa ndërgjegje, të pangopur,
pa ndonjë shoqëri të mirë e shpirt të sterosur,

që të tërheqin si nepërka të helmatisura nëpër diellzim
ku përplasen gjatë tërë ditës rrezet e diellit në shkëlqime,
e ngrohtësia e tyre ja u shton më shumë forcën helmimit
duke përhapur në ato vise ngordhje, vdekje pambarim...

Po njeriu si qenie njerëzore është shumë në fortë,
s'bije përdhe lehtësisht pa luajtur këmbë e duar
si në përralla del më trimosh më këmbë mbi tokë

dhe thërret sa mundet me zërin e tij burrëror:
"Thomëni cila forcë mund të merret me helmimin!?"
dhe përgjigjet po vetë: "Veç i rrituri në vise si ato."

Tiranë, m 06.03.2007

22. S-nvească Armănama ca nveastă

Mi ciudisescu că cum sunt şuțată aișt oamiñli di ază,
niscănț ampatru după aveari, nu s-fănteascu nițiuoară,
niscănț alantț ampatru după politicăñ ca milităntț căndirsitț
și nintribată veta țî au fut, țî vă s-hibă și diu sunt văniț!?!...

și cai di cai s-arăchească di pozituri bucata cama mari,
macă cai esti victimă țî uapțești dit aistă nifântira a loru,
elă nu voru s-știu că țî derturi, caimadz lî alasu dinapoi,
mbăñăda fără niheamă di sinidisi ntru păradz fără sudor.

Dumnidzale, cum nu lea vărñă moarti aișt soi di oamñă,
s-lî șuească, s-nu s-arămăñă pisti loç, ma ș-goală un yiu,
că ndriptata poati s-amăñă niheamă ma napoi vă s-amintă,

uidusinda lucrăli, bănara pri mbăra ca di oamñ libertăț
alăsănda a bărliloru anoșt năi cali disfată s-crească tăñisiț,
ta s-lî u s-nvească Arămănama ca nveastă nau cu dor!...

Tirana, la 09.03.2007

22. Të vishet Armënama si nuse

Çuditem sesi janë shndërruar kështu njerëzit e sotshëm,
ca vrapojnë pas pasurisë e s'gjejnë të ngopur asnjëherë,
të tjerë vrapojnë si bishtukë pas politikanëve, të bindur
e s'pyesin ç'kanë qenë, ç'do të jenë e nga kanë ardhur,

e kush e kush të rrëmbejë nga pozita copën më të madhe,
po cili është viktimi që e pëson nga kjo pangopësi e tyre,
s-duan t'ia dinë se ç'lënë pas dhemburi të mëdha e derte,
duke u nginjur në të pista para qoftë me pakëz ndërgjegje.

Perëndi, pse ka njerëz pa shpirt e s'i ha ndonjë mortje,
t'i shuajë, mos mbetet, qoftë edhe një i gjallë mbi dhe,
se e drejta ndofta vonon ca, por do fitojë madhështore,

duke rregulluar punët, jetesën të mbarë si njerëz të lirë,
duke u lënë brezave të rinj rrugë mbari të rriten me nder
që ta veshin Armënamen me dashuri si një nuse e re!...

Tiranë, më 09.03.2007

23. Călă lăvoəsi

Căt s-sculă pri cicior dintră groapă umplut di lăvășiñă
di iu s-arăspăndea nidănăsata soi di soi di avri amaroasi,
dinănti li s-dăsfeaçi ună mutrită ali ună cali lai fără inşiri
ţi ti pindzea s-avaprai acţända ali nări cu şania di măñă

şi ca vărñă nifăntitu dit giucarăli lundzi di ali ficiurami,
ahiurhiş s-ti năcai tru avri li şi lăvăşiñ ali duñeai,
şuţända 'ntru bani reală di dalichinea năpoi vrută tă tini
şi di atumţa di ea nu vrei putei vărñaoară s-ti mpărţeai.

Oh, căt dulţi fusca duñeaua ş-căţe umplută amarăciuni,
ţi nu poţ s-u alăxeaçti cu cai ţido ţivea altă pisti aistu loc,
că ñi easti vrută pisti vrutăli şi fără di ea him chiruţiuñi,

ma ş-căţe him arucutiţ ca buciuñ uscaţ 'n călă lăvăşiti,
ma ş-căţe ni cilistisim multu s-li u disicăm leaţa mari,
căftända făr dănăseari ta s-inşim ntru călă cu ambări!...

Tirana, la 02.04.2007

23. Rrugë të fëlliqura

Sa u ngrit më këmbë nga ajo gropë e mbushur me fëlliqësi,
që nga përhapeshin pa pushim lloj-lloj avujsh të hidhëruar,
para ju shfaq pamje e një rruge pa dalje e zhytur në errësi,
që të nxiste të vrapoje duke zënë hundën i dëshpëruar

dhe si ndonjë i panginjur nga lodrimet e gjata të djalërisë,
nise ta zhyteshe thellë në avujt e fëlliqësirat e botës,
duke u rikthyer përsëri e dashur në jetën e së vërtetës,
dhe që atëherë prej saj s'do të doje ndarje veç përjetësisë.

Oh, sa e dashur qenka bota edhe pse plot me hidhërime
që s'mund ta ndërrosh me cilëndo gjë tjetër përmbi dhe,
se më je e dashur mbi të dashurat e pa të jemi humbsa ne,

por edhe pse të rrokullisur si drunj të thatë në fëlliqësi
por edhe pse përpiqemi shumë ta çajmë përmes tisin e zi,
duke kërkuar pa pushim të dalim në rrugët me mbarësi!...

Tiranë, më 02.04.2007

24. Primuvera nau

Năheam cât năheam ma s-căldureaști chiroulu
și vulturăli ma s-șuț n graiulu anăoastu napoi,
incăt poamñălă ma dășclidu lălici soi di soi,
sălghindalui aňorizmea a loru ntru ntreagă loculu,

și dipi fëridëli dășfapti di nicochirili tri avreari căsăli,
s-alăxeaști nvăștera greu ntru lișoarë a bănătorloru,
ți li u avea furțată aspra ali iarni cu a lei urutë arățimi
și măreațlă di năș nu putea s-inșea dot s-lucra nafoară.

Oh, lele, ți dulțeamă nostămă- nostămățăoasă,
ni tărăcu pit yimnăli anăoastri strimti di arcăoari,
aistă primuveară culturoasă și nau ca vărănă nveastă,

și ñ-li u aștră piuțido part di parti pisti loc mușeatușea,
ahăt vrută și ahăt multu aștăpteat dintrë tuț noi,
până s-ni mbătămă cu hărățimi mari fără soniri!...

Tirana, la 04.04.2007

24. Pranvera e re

Ca nga ca moti po ngrohet e zbukurohet përsëri,
dhe zogjtë shtegtare kthehen në visin tim rishtazi,
ndërsa pemët po hapin hedhin vellon me lloj-lloj lule ,
duke përhapur ngado aromat erëmirë përmbi dhe

e nga dritaret e hapura për ajrimin nga amvisat e shtëpive,
ndërrohet veshja e rëndë në të lehtë e banorëve,
që ua kishte imponuar dimri dhe ftohtësira e urryer,
dhe të ngratët ata dot s'dilnin përjashta për të punuar.

Oh, lele, për ëmbëlsinë e shijshme-shumë e shijëshme,
na kaloi nëpër zemrat tona ta shtrënguara nga e ftohta,
kjo pranverë e ngrohtë, e paparë, e bukur dhe re si nuse,

e na shtroi bukurisht kudo anembanë përmbi dhe,
kaq shumë të dashur e të mirëpritur nga të gjithë ne,
gjersa të dehemi në gëzime të mëdha pafundësisht!...

Tiranë, më 04.04.2007

25. Ahăndama a suflitlui

Cănd mmulearea nidzea la hil-ñiu s-țănă nipotliu,
mini arămănu singurăoasu adarindalui stihuri cu dertu,
tru compiutrlu ți ñă ieasti şuțată ma ngustu a ñeu soțu,
ți măreatulu mi lasă fără alăgari părț di părț a căsăbău,

ș-cțea mi l'iau cu aistu lucr di poeț multu grei,
ninga n suflitu nu hiu nifăntit cu modeasta poezii,
ți s-vearsă n cărț nidănăsată aș ñ-easi ca mărdezi,
adăreat dit agudita cu tăpără a suflitlui cu nădii.

Oh, cât ahăndoasu fuscărca aistu geanlu a ñeu,
ți ñ-stărbati sum siñălă a ñei ca yiu nitățitu
și ñi li aspardzi tuti fănirusirili a meali mușeati,

cănd s-aprindu luñinăli ntru căsăbău pingăna seari
și pisti călă a lui acaț s-alag piuțido tinăreațea,
ăncorăndalui hărălitiț și hărăsiț pit discoteți!...

Tirana, la 18.04.2007

25. *Thellësia e shpirtit*

Sa herë ime shoqe vete për të mbajtur tim nip
unë mbetem në vetmi duke shkruar vargje me derte,
në kompjuterin që më është kthyer në shokun tim,
që mua të ngratin më lë pa bredhur nëpër qytet,

edhe pse merrem me punën e poetit aq të rëndë,
ende në shpirt s'jam nginjur me të thjeshtën poezi,
që derdhet pa pushim në libra që dalin i gjerdanë
latuar nga goditja e sëpatës së shpirtit me dashuri.

Oh, sa i thellë qenka ky shpirti im mbushur me mirësi,
që më regëtin si gjallë nën gjinjtë e mi pa pushim
duke mi trazuar ta gjitha pamjet e mija tërë bukuri,

kur ndizen dritat ndanë mbrëmjeve në qytet
dhe përmbi rrugët e tij nisin shëtitjen rinia,
duke vallëzuar të gëzuar e të lumtur diskotekave!...

Tiranë, më 18.04.2007

26. Fără derturi dinăpoi

Ș-cățe ază am arămasă ntru bană napoi yiu siclițitu,
piu țido neș nu ñ-s-mutară asunăoară mutrităli lăvoasi,
ți apățăi di chiameti multu ori ntru aisti dzăli cu disculu
umpluti cu dăspărăi că vruțlă suntu dăparti aclo tru arniu.

Ma cum țido s-ni undzească anau arămăntăli ca dzăni,
him bălstămati s-nu ni dăzlăgăm dit strigăciună văroară,
că nu s-află pri aistu loc ca noi s-aravdă derturi și aralăli:
și când vruțlă bărbaț li sunt lipsiț și cum di lucri greali.

Oh, Dumnidzeale, ți aveam faptă ntru 'n bană ahăt arău,
ți ni dai anau mărățli singur dăspărăi și derturi ahăt mari,
canda ni suntu lăgati bunețli și ambarăli cu funi di hieru!...

Cățe ni eșță sălghită cu bălsteñ singur pisti noi curbișăñi,
ți him pistoș cu suflit și inimă al Dumnidză fără si sinoari,
ti ațea vi arugăm, ni alăsaț s-bănăm fără derturi dinapoi!...

Tirana, la 09.05.2007

26. Pa derte mbrapa

Edhe pse sot jam ende gjallë në këtë jetë tërë shqetësim,
ngado që vajta s'mu shqitën pamje kaq të pocaqisura,
se ç'derte kam pësuar shumë herë në këto ditë vështira,
me dëshpërime nga që të dashurit janë larg në shtegtim.

Por sido të na ndodhi për ne arumunkat e bukura si zana,
jemi të mallkuara të mos u shpëtojmë kurrë fatkeqësive
se s'gjendet si ne aq durimtare ndaj derteve, të këqijave:
si në punët e vështira e nga mangësia e të dashurve burra.

Perëndi, çfarë mëkatesh kemi bërë aq keq në këtë jetë,
që ne të gJORëve na jep veç dëshpërime e derte të mëdha,
sikur na i lidh mirësitë e mbarësitë me lëkurë të hekurtë!..

Përse na je lëshuar me mallkime vetëm mbi ne fatkeqët,
që jemi besnikë me shpirt e zemër Perëndisë pambarim,
prandaj të lutemi, na lër të rrojmë paskëtaj pa derte!....

Tiranë, më 09.05.2007

27. S-copsiră cireaşli

S-copsără napoi cireaşli aroşi pit bähcei anăoastri,
ncät cilimeaňălă s-alinu ca virviriță pit a loru chipturi,
ta s-lea vărna deagă(frăndză) cu ma coaptăli di eli,
și 'ntru soț s-alavdu că nu ari ma suntoși di năși,

și anda s-fănteascu ghini-ghini cu noastămăoasea a loru,
hărăilitiț agudindaui a unui-alantu acaț s-gioc cu fări,
nu s-măsur cu căt siminț s-amnină păn agiungu la șoporu,
iu di măcari vor s-apunu setea arața apă ți cură nidănăsari,

ncät, măreatulu di mini, di astumțea la aroșli ciireași,
ňă ari arămasă ntru mini ahăt vrută aistă aňorizma a loru,
nu ű-s-agărșeaști bujusira vroară cu aroșmä ali cămeași,

cänd scumpa mătă niagărșita Clantă multu änvăreat,
mi aștăptea cu ngiurări că nu easi buisirea di chireași,
va s-armăňă ca semnu ali petikă ti tutuna pisti năsă!...

Tirana, la 15.05.2007

27. U poqën qershitë

U poqën qershitë e kuqe nëpër baçat tona përsëri,
ndërsa fëmijët ngjiten sipër nëpër majat e tyre si ketra ,
që të marrë ndonjë degë nga më të pjekurat nga ato
edhe lëvdohen se s'ka më të fortë se ata ndër shok'

dhe si ngopen shijëshmërinë e tyre të paparë mirë-mirë
të lumtur duke goditur me fara njëri-tjetrin nisin lodrimin,
s'numurohen me sesa goditën gjer te burimi me ujëborë,
ku do të shuajnë etjen me ujin e ftohtë që rrjedh pa pushim,

ndërsa mua të shkretin që atëherë nga bojatisja e qershisë,
më ka mbetur në qenien time aq e dashur kjo aroma e tyre,
sa s'më harrohet përskuqja e këmishës kurrë ndonjëherë,

kur nënokja ime e paharruar Klane shumë e zemëruar,
më bërriste me të shara se s'del kollaj bojatisja e qershisë
do të mbetet e ngjitur si mballomë mbi të përherë!...

Tiranë, më 15.05.2007

28. N'tru bană

Când mi arăchescu minduirăli ahândăoasi vărnoară ,
di dăspărami mi angănu și nu mi sălgheascu nițunăoară,
iu țido iu mi duc ciciorlî mi higu ntru mbănari fără sinori,
ți ori-ori mi facu s-lî agărșescu lucrilî a dzuuălei ni bitisiti

și dapoia mi scol pri cicior nchsescu gioc âncor diunăoară,
ma dispărama ți mi ari arăchit nu agărșescu nițunăoară,
di cățe ñ-s-fănruseaști tut dzălî pit călă a măhălăului,
ciurtindalui di minti și oclî ñ-ascapru ca cheatra a stralui.

Oh, mărstlu di mini, ți s-fac ți s-scap dit aisti lăilî derturi,
ți ñ-sunt alichit 'ntru suflitulu ca săcai și mi țănu n'bani
Imnănda piț angusiri lăftăriti: ni yiu, ni mortu fără boăță,

'ncăt, și cățe ma mi strigu s-agiocu cu soțlî fără dănăsari,
angănăndalui s-mi toru dit ațea cali di ciurtiț napoi,
s-nu mi mi ngropu lăsănda 'ntru bani cu derturi, grijil!...

Tirana, la 23.05.2007

28. Në jetë

Kur më rrëmbejnë të uruarat mendime mua ndonjëherë,
nga dëshpërimi më ndjekin e s'më lëshojnë asnjëherë,
ngado më shpien këmbët më futin në përjetime të paana,
të cilat herë-herë më bëjnë të harroj punët e pambaruara

dhe pastaj ngrihem më këmbë e nis të vallëzoj përnjëherë,
po dëshpërimin që më ka zënë s'e harroj menjëherë ,
nga që më fanepset për çdo ditë në rrugët mëhallës
duke më luajtur menç e sytë më shkrepin si guri i stralltës.

Oh, i ngrati, ç'të bëj që të shpëtoj nga këto të zeza derte,
që më janë ngjitur në shpirt si rrodhe e më mbajnë në jetë:
duke ecur anktheve të llahtarta: as gjallë, as vdekur pa zë,

ndërsa, edhe pse po më thërrasin të lodroj me shokët e mi,
duke më ftuar të kthehem nga ajo çmenduri rishmëzi,
të mos varrosem duke e lënë jetë veç derte e andralla !...

Tiranë, më 23.05.2007

29. Ocl'i a l'ei

Aistă ardimi ți mi dugureaști noapti-dzuoă suflitlu
mi avineaști1) piuțido lăsădalui ca căciublu uscatu
niachixita a angusteațlei și că căt multu ș io măratlu
l'i voi oculi a l'ei ți mi aclimă s-hiu yiu di nău

meți că ma n-suñescu añil'i un căt un nihărăilitiku,
ma cu tute ațea, nu chiundreascu, imnu nănti cu alipidati,
ta s-agiungu tu ațeali visuri fără părți minti-lișoru,
alăgăndalui avărliga a loru sum gărgărlu di fădzimi,

di iu io mi nchisii cu modestimi s-bănedzu ca om atumțea,
nvărtitu cu vreari nispusă a părințloru duruț a mei
și ma dapoia s-mi străbatu cu furtunăli a baniței agoană2),

ma putei nu l'i apăărății oculii a l'eicu numa vreari.
ți să amintă aco ningă a șoporloru cu apă di neu,
ți mi avina mini după a tutilei bani cu vreari!...

Tirana , la 25.01.2013

1) *avineaști = ndjek*

2) *agoană = të rëndë, të vështira*

29. Sytë saj

Kjo djegësirë që më përvëlton shpitin ditë-natë,
më ndjek ngado duke më lënë si kërcu të thanë,
pa kuptuar vojtjen dhe sesa e shumë edhe unë i ngrati,
i dua sytë e saj që më grishin të jem gjalë përsëri

paçka po më sosen vitet një nga një pa lumturi,
por, prapë se prapë, s'ndalem eci para me guxim,
të arrij në ato vise të paana me mendje të lirë,
që u enda rreth përçark si gurgullimi nën ahishtë,

nga jam nisur unë dikur të jetoj si njeri me thjeshtësi,
i rrethuar me dashurinë e pamat të prindërve të mi
e më pas të rrihem me shqotat e jetës me vështirësi,

po kurrë s'i braktisa sytë e saj me emrin dashuri,
që lindi atje mes burimesh të kthjellëta me ujë bore
e më ndoqi pas për jetë mua me dëlirtë dashuri!...

Tiranë, më 25.01.2013

30. Namisea a hăl'urlor

Ń-arăseşti ți vărnoară s-mutreascu nafoară di niaştiptari,
când hiu după geamñ cureaţ ali căfenei a mähälăului a meu
şi vedu giucara di oamñi cu perieryii ti la lucrı, hăl'iuri a loru
minduindalui că portu hăl'iuri, derturi, andrălăsiri şi nyisări

ş-căte mi cilistiescu nu lji aflu 'n mini răspusăra a loru dot
atumţa diunăoară mi scol dit loculu iu şad tutuna stog cu soţ,
esu nafoară şi mi hig namisa di năş misticănda ntreglu cu eli,
ţi inu şi fug portăndalui minduirli ahăndoasi fără dănăseari.

Oh, ți drac am ază ți ñ-e criscut vreara 'n mini ta s-gioc 'ncor,
călcănda cali di cali a mähälăului fără dănăseari pri cicior,
şi după pit casăbău anoastru adărat muşeat dit măñ lucurtor,

dapoia ta s-nu armănu golu singur li ncfemu buñili soţi a ñei
şi alăgănda cu năş pit casăbălu ta s-lı agărşescu pri eli,
aduceascu că nu scapu dot şi năpoi hiu namisa 'n hăl'iuri!...

Tirana, la 24.05.2007

30. Mes hallesh

Më pëlqen të vështroj përjashta ndonjëherë papriturazi,
kur ndodhem pas xhamave të kafenesë së lagjes time
e shikoj lëvizjen e njerëzve në punët e hallet me kërshëri
duke menduar se mbartin derte, shqetësime e ëndërrime,

edhe pse përpiqem shumë në mua përgjigjen s'e gjej dot,
atëherë ngrihem menjëherë prej vendit ku rri me shokë tok,
dal përjashta e kridhem mes tyre duke përzierë njësh me ta,
që vijnë e ikin duke mbartur mjaftë mendime të thella.

Oh, ç'dreq kam që u ndez dëshira tek unë vetëm vallëzoi sot,
duke shkelur në çdo rrugë të lagjes pa pushim me këmbë,
e më pas nëpër qytetin tonë zbukuruar nga duart punëtore,

Pastaj që të mos mbetem i vetëm i ftoj të mirët shokët e mi
dhe duke bredhur qytetit për t'i harruar pak së bashku me ta,
ndjej se s'shpëtoj syresh e ndodhem mes hallesh përsëri!...

Tiranë, më 24.05.2 007

31. Aclo ningă strungu

Dzăli ți ñ-am tricută tu ñicurami aclo pingănă strugă
l'i amintescu tutuna iu țido ți hiu cu doru ni spusu,
ntru ncorurira a negriloru pisti munț tu țerlu murgoasu,
ți ni didea lăftăriri mari tu aspărsia niaștiptat a loru,

că luñiniștira a soarilui ntreagu s-ascundea sum norl'i tufoș,
și nu ñ-vidream vărănă inșiri lișoară dintră strimțătoasa a loru,
nyisănda cum s-scăpam și s-arușcheam pit chisita a norloru,
s-ni hidzepam năpoi tru ațea nivdzută lumi di nori murgoș.

Di atumțea fănărusescu cât ori ți mi aflu 'n bani pitu chisiti,
idyea capftu s-scap di aisti mutriti ahănt nivruti s-nyisedzu,
ta s-băneadzu și eu măreatulu fără yiniș și angusari lăftăriti.

Luțindñiu călărire a mea ahănt disculă, lungă pit puscutidi
s-agiungu la cătichisira nau iu s-astăsescu ămbănara ambari,
cu sudoari fără caimadz, fără derturi aclo pingănă strungă!...

Tirana, la 02.04.2007

31. Atje pranë vathës

Këto net që më kalojnë të fëmijërisë time pa pushim,
më janë të mbushura me makthe e ëndërrta të bukura,
sikur të jem në një botë tjetër nga kjo e jona,
zhytur në mjegullnaja që e presin diellit shkëlqimin,

por edhe pse s'shoh ndonjë dalje të lehtë nga ato,
dua të shpëtoj, të rrokullisem përmes sterrës së tyre,
sepse dua të bije edhe njëherë të atë botë mjegullash,
që si prej të vdekurish lëshon paprerë aroma të urreyera.

Perëndi shpëtona nga pandehma e padëshiruara
dhe hapnani pamjen që në është zënë nga të zezat,
që të rroj edhe unë i ngrati pa ëndrra të llahtaritura,

duke na ndriçuar me qartësi rrugëtimi tim të gjatë,
që të arrij atje ku do të ndërtoj jetën e re rishtazi,
me djersë pa vuajtje në tokën time pranë vathës!....

Tirane, me 02.04.2007

32. Dit a lei mutrită

Nu li ştiu că cum tiănclimeai ale muşeată-muşeatuşă,
ma muşteateşa a tea nividzută ma mi lea ntreglu piguşă,
că nă ari arichită di caişti di căt chirou a vrearlei nyisări
şi mini măratlu alasă fără somnu tu ahănda dispărami,

alagăndalui pad di padi pit căsăbălu a ņeu iu bănedzu ază
caftănda pi iu ţido aţei oclî a tăi muşeat sum sufurņteau,
ţi ņ-lî u angănu şi ņ-lî aprindu ca foc sum siņ gianlu a ņeu,
lăsăndalui yiu, agiutatu di a mei viţiņ, amurţitu teasu mpădz.

Oh, lele, mini măratlu, ţi s-fac ta s-mi mbetu pingăna casă,
mutrindalui fără dănăseari dicăt uşa ţi esti nclisă cu clei,
ncăt di muşteateşa nispusă ma mi frigu di derturi a vrearlei,

ţi hiu şuţăt ca vărna om teasu, mutu mardzina di mărmintu,
ţi lipseşti goală nă pindzeari ţi bitiseascu hipu ntru groapă,
ma năpoi di a lei mutrită mi scol mprostu ca gioni harabău!...

Tirana, la 29.05.2007

32. Nga vështrimi i saj

S'di sesa me dëshirë të ftova ty moj bukuri e rrallë,
po kjo bukuria jote e paparë më mori të tërin më qafë,
se më ka rrëmbyer kushedi që kur ëndërrat e dashurisë,
e mua të ngratin më lë pa gjumë në dëshpërim të thellë,

duke gjezdisur shesh më shesh të qytetit tim ku banoj sot,
duke kërkuar ato sytë e saj aq të bukur nën qepalla ngado,
që më ndjellin e më ndezin si zjarr nën gjinj shpirtin tim,
duke më lanë gjallë në kujdes fqinjësh të pallatit në shkëmbim.

Oh, lele, unë i ngrati ç'të bëj që të dehem pranë shtëpisë sot,
duke vështruar nga dera që është mbyllur me kyç pa pushim,
nësa për të bukurën e rrallë po përvëlohem në derte e lot

që më ka shndërruar si një njeri të shtrirë pa gojë buzë varrit,
që mjafton vetëm një shtyrje e kridhem ne grope menjëherë,
po nga i saji vështrim ngrihem më këmbë përnjëherë!

Tiranë, më 29.05.2007

33. Featița cu cusit

Mușată cățe ñ-s-fănărusiș ca yiă ntru suflitu ază,
ale featiț cu cusit mușeaț ca dzănă di ñicurami,
când ți ti li acățeam cai ști căt ori dioi dauli eli,
și atumțea lăhtărisită acăței zghiliri cu lăcămari,

Strigăndalui cu mari pāvrii a scumpilei mătă-ta a tea:
“Dado, ti pālăcărsescu greală, mi cărteaști di cusit,
ñă li treadzi cu forță multu mari până la durearea
ș-cățe plăng di dor, elu nu mi sălgheaști di șcretăli!...”

Măt-ta avrapa cu inati după mini cu adil'ari ta s-mi agiungea
ncăt aghiuseam și mi alichia pi chireașulu analtu a Deri'ei¹),
dipi elu ea nu s-alinea și nu putea s-mi acațea dot s-mi bătea.

Dapoia anda stăteam pisupăr s-fricușea s-nu apseam țivea,
acățea mi lea cu buna, ta s-mi dupuneam dintră cireșlu,
ncăt dipunai anearga atumțea hilăsa tăți nu ma plândzea!...

Tirana, la 15.06.2007

1) a Deri'ei = emër vendi

33. Vajza me gërsheta

Bukuroshe pse mu fanepse si e gjallë sot në shpirtin tim,
moj vajzë me gërshetëza të bukura si zanë e vegjëlisë
kur unë t'i zija çdo ditë prej të dyjave kush e di sa herë
edhe atëherë e llahtarisur bërtisje e qaje me ngashërim,

duke thirrur me lebeti të shtrenjtës nënës tendë:
“Nënë, të lutem foli, se s’lë të qetë, më zë gërshetat,
s’mi lëshon fare e mi tërheq me forcë gjer në dhembje
edhe pse qaj nga dhemburia s’mi lëshon të shkretat!...”

3Jot ëmë vraponte pas meje të arrinte me inat duke gulçuar,
ndërsa shpejtoja u ngjita në qershinë më lartë të Derës 1),
nga ai s’ngjitej e s-mund të më zinte dot për të më rrahur.

Pastaj, si rrinja sipër tij frikësohej shumë se mos pësoja gjë,
ja fillonte të më marrë me të mire që të zbrisja prej qershisë,
ndërsa zbrisja ngadalë atëherë e bija pushoi s’po qante më!...

Tiranë, më 15.06.2007

34. S-creascu iarbăli soi di soi

S-păjări ntreag loculu anăoastu iuțido ca jaru ardos,
di căroara ahândăoasă ți vărsă cu agrimi estina la noi
și timsi și ni strimsi cu urutăoasea a lei nibitisită,
pimtădalui s-ni hidzem pit aumbri crehti di pomñ analță:

cum ti tutiptăli ma ș-oamñăllă anoșt multu lucurtor,
ți nu suntu nvățeaț s-căpseascu mărațli vrăoară putei,
ma singur s-cilistiseascu agiucănda măñ și cicior a loru,
ta stărbăneadz cu sudori 'ntru soi di soi di chiroi grei.

Dapoaia la s-fug dit ațeali vrutăli arațăoasăli aumbri ,
că 'ntru țieru ma s-adunu cătrăoară negurli ngărcati,
că va s-vearsă pisti loc chităcăni di ploai și grăndăni,

lăsăndalui goali aumbrăli anăoastri sum analțli pomñ,
cupria ți armăni pit eli dit vinți s-arăpănescă iuțido
și aclo iu s-chiundreascu la s-creascu iarbăli soi di soi!...

Tirana, la 18.06.2007

34. Të rriten barërat lloj-lloj

U përzhit si prush përvëlues tërë vendi ynë anembanë,
nga vapa e thellë që na vithis sivjet te ne egërsisht,
u tendos e na shtrëngoi me ashpërsi pafundësisht,
duke na shtyrë nëpër hijet e freskëta pemësh të lartë:

si për gjënë e gjallë po edhe njerëzit tanë punëtorë,
që s'janë mësuar të pushojnë të shkretët ndonjëherë,
po veç të përpiqen duke luajtur duar e këmbë pa përtesë,
për të mbijetuar në lloj-lloj kohërash të rënda me djersë.

pastaj le të ikin nga ato hije të dashura e të freskëta,
sepse në qiell po mblidhen me shpejtësi retë e ngarkuar,
se do të derdh përmbi dhe pika shiu e kokorra breshëri

duke i lënë krejt të zbrazëta hijet nën ato pemë të larta,
që plehrat e mbetur nga ato të shpërndahet nga era kudo,
dhe atje ku do të qëndroje le të rriten barërat lloj-lloj!...

Tiranë, më 18.06.2007

35. Păn s-ñ-bătă inima

ți mi arichiră laifliu, arăeața, amărăciuni niaștăpteari
 și ntreagă noaptea armașu dipu fără somnu dăștıpteatu,
 ‘ntru crevatu a meu mi arăgueam pi tățita fără zghileari
 niștiută ți s-fățeam iu s-căftam agiutari și s-mi pascăneamu,

după di niarāvdata mu duș la tualetu și provocai vumeara,
 hiptānda a doiloru dzeituri cu mǎñǎli ‘ntru gurmazdu,
 di ațea itii diunǎoarǎ vumui dit pānticu a ñeu amariciuna,
 și aneaga-aneaga scǎpai di ațea dertǎ și mi furǎ somnu.

Ma cǎnd mi sculai crundu dicudimneațǎ avdzǎi mul’ear-ma:
 “Mi cǎndirsii cǎ hii vǎrtǎoasu cǎ u scoț nafoarǎ amarǎciuna,
 cu procara a vumear’lei mini mǎrata nu pot s-socot dot!...”

– și adapsi:” –Tri vru Dumnidzǎ ș-ti scǎpǎ dit aistǎ chideari,
 cǎ hii om multu ndreaptu și nu poț s-faț arali ‘ntru aistǎ bani
 și ași vǎ s-arǎmǎñ pǎn s-țǎ bǎtǎ sum siñ inimea a tea!...”

Tirana, la 06.07.2007

35. Derisa të më regëtijë zemra

Ç'më rrëmbyen të ziun, të këqijat, hidhërimet papritmas
e gjatë tërë natës seç mbeta i zgjuar, i shkreti fare pa gjumë,
në krevatin tim veç gulçojnë pa britma të larta heshturasi
paditur ç'të bëja, ku të përplasesha e ku të kërkoja ndihmë,

më pas nga padurimi vajta në tualet e provokova të vjellurit
duke futur të dy gishtërinjtë në gurmaz me duart e mija thellë,
nga shkaku i tyre volla hidhërimin nga barku im menjëherë,
e ngadalë shpëtova nga ajo dhemburi e më rrëmbeu gjumi.

Po kur u ngrita që në mëngjes dëgjova zërin e sime shoqe:
"U binda qenke i forte e nxjerr se përjashta hidhërimin
me provokimin e vjelljes nësa unë s'e nxjerr dot fare!..."

– dhe shtoi:” – Të deshi Perëndia që të shpëtoi nga ky qeder,
je njeri shumë i drejtë dhe s'mund të bësh të këqija në jetë,
ashtu do mbetesh derisa të regëtijë nën gji kjo zemra jote!”

Tiranë, më 06.07.2007

36. La clubulu alu Panu

Di când s-dăsfețără călă ti aruiș diadun cu taifa ntru Grății,
iu băneăș aș lucreaș multș aňi ca strinu tu aclo dipariti xinitii,
ma din inima și suflitu nu ț-lí u căpsi vărňoară dorulu,
ti scumpa Arbiniaș iu ti născuiș și cărsçuș multu săntosu,

cu vreaa fără mardziňi și a dizňirdarlei părinteaști,
cu arăsunarăli a fleaurli, a clopturlui după turmăli di oi,
alăgănda și giucănda fără paură pit pășuni cu soț vrăști
iu nvățeaș s-lí u aduceaști buna di nibuna multu ghini.

Alăi Pandi arămănu tăňășitu, munțitor și ahăt lucurtor ,
cai ști ți durință ică mari dertă ti pimsi ți năpoi s-ti tor,
aua la vrutu pisti vruti loculu a tău ți ti aclímă cu dor

și aua namisa dit metropolu anoastru ngărvăsiș clubulu,
iu băgaș talentulu și tradita a tea di arămănu mintimenu,
s-adari soi di soi măcari noiastimi arămăneaști a tuțloru!...

Tirana, la 31.07.2007

36. Në klubin e Panos

Sa u hapën rrugët u emigrove bashkë me familjen në Greqi,
ku jetove edhe punove shumë vjet si i huaj atje larg huajsi,
por nga zemra e shpirti yt s'e pushuan dhimbjen asnjëherë,
ku u linde e u rrite për Shqipëri i fortë, i patundur ndonjëherë,

Me dashurinë e paanë e përkëdhelive të shumta prindërore
me meloditë e fyejve, këmborëve pas kopeve të deleve tona,
duke bredhur e lozur pa frikë me shokët vërsnikë në kullota,
ku mësove ta kuptosh të mirën e të keqem qartë si ujë bore.

Or Pano, arumun i nderuar, malësor i fortë e aq punëtor
kush e di ç'dëshirë a derte të shtyu të kthehesh përsëri,
këtu tek i dashuri vendi yt të ftoi të ktheheshe rishmëzi!...

dhe këtu në mes të kryeqytetit tonë ngrite klubin të rrallë,
ku vure tërë talentin e traditën tënde prej arumuni të zgjuar,
duke gatuar lloj-lloj gjellësh të traditës arumune për të tërë!

Tiranë, më31.07.2007

37. Căpăsiț cămărusiț

Ația iu căpsiț ti tutuna tu pace am di când țî nu am vânit,
că ș-hilîu avoastru lîu ari arichit aușeatcu multu greu,
ma di nintribat di derti vă s-yinu ta s-vi duc tubăli di lilici,
s-va s-li u spun dorulu țî nă bătăneaști sum cheaptu a űeu,

pisti arațulu murmint di mermer viűu s-zbureascu cu durinț,
s-vi spunu ti bana a taifflei anoastră dicu fudzira avoastră,
ma vi siguripsescu că cala alu hilîuri avoșț esti cureată,
ti ațea alăi tată Stavri și nă nă Clantă căpăsiț cămărusiț1)!

S-știeț că dimăndărlă părinteaști va s-li avinu cănțido
ncăt eu ază ma vi lî u spunu cu dor pri mușeata arămăneaști,
țî nă aveț ănvățeat voi dzuă di dzuă ti baneari cu sudor,

spunăndalui a tinăramijej istoriri gionestî ti anama ali patri,
sămănănda anarga-anarga vreara ti Arămănamea anoastră,
țî ‘n mini au vinită pit voi cureaț dit aței mintimeű aușeați!...

Tirana, la 04.08.2007

1) cămărusiț = krenarë

37. Pushoni krenarë

S'kam ardhur që kur aty ku pushoni përgjithmonë në paqe,
nga që edhe birin tuaj e ka rrëmbyer i vështiri pleqërim,
po pa pyetur për dertet do vij t'u sjell një tufë me lule,
do t'u tregoj mallin që më rreh e rëndon nën gjirin tim,

mbi këtë mermer të ftohtë erdha të bashkëbisedoj si dikur,
t'u rrëfej për jetën e familjes tonë të mirë që me ikjen tuaj,
por ju siguroj se rruga e bijve tuaj është e pastër dhe drejtë,
ndaj ju prindër atë Stavri e nënë Klantë pushoni krenarë!...

Ta dini se porositë prindërore do t'i ndjek me kurdoherë,
ndërsa sot po jua tregoj me mall në të bukurën arumanisht,
e siç na keni mësuar ju për të jetuar me djersë balli përherë,

duke u treguar rinisë histori trimash me nam për atdheun,
duke mbjellë ngadalë dashurinë për Armënamen tonë,
e kanë ardhur gjer tek unë nga ata stërgjyshër të zgjuar!...

Tiranë, më 04.08.2007

38. S-përjili loculu a nëoastu

Tru bitisirea a vearfei s-fămsi cărora mari a dzuualoru,
di căt iu țido ți s-mutreai era teasă uscatătima urută,
tut țerulu alghea și nu s-videa ma ș-golu vărănă negru,
s-përjii ca jaru loclu anăoastu şuțānda ca pārjală,

‘ncăt avrlă călduroș nă s-păscănea dipi tuti părțāli pri noi,
di dăspărami lī s-rugam al Dumnidzāu cu videra ‘n țier:
“Dumnidzale, agiutāni s-nă fugă pārjala s-u alāsām dinapoi,
la s-lī u nec loculu anăoastu bărbānațlă și acăpărațlă grei,

după di niaștiptari pisti elu la s-dăscarcu neagră lăi,
arucānda fără dānăseari ninumroasi chităcāni di ploai,
ți ahăt multu suntu căftatā și aștipteatā di ‘n tuț noi!...”

Atumțea hărățima și hărăilitica anăoastră nu avea bitisiri,
că Dumnidzāulu ni dedi agiutări și di aista aradă pri noi,
ti ațea dintră suflitlă anoșț easi urara : “Him pistoș a-tāi!...”

Tirana, la 04.08.2007

38. U përzhit vendi ynë

Mu në përfundim të verës u thye vapa e madhe e ditëve,
ngado që të vështroje veç thatësira e urrye ishte tendosur,
nësa i tërë qielli zbardhonte e më s'shihej gjëkund asnjë re,
u përzhit si prush dheu ynë duke u shndërruar si përzhitur',

ndërsa avujt e ngrohtë të na përplasen nga tërë anët mbi ne,
nga dëshpërimi i luteshim Perëndisë me vështrim nga qielli:
"Perëndi, ndihmonani që të na ikë e ta lëmë pas përzhitjen,
Le ta mbysë vendin tone bubullimat e shkretimt Ilahitari,

më pas le të shkarkohen mbi të retë e zeza e të rendura,
duke hedhur pa pushim të panumuruarat pika të shiut,
që aq shumë janë kërkuar dhe pritur nga të gjithë ne!..."

atëherë gëzimi e lumturia jonë e paanë s'kishte mbarim,
sepse Perëndia na kishte dhënë ndihmë edhe kësaj here,
ndaj nga shpirtrat tanë del urimi: "Jemi besnikë të tij!..."

Tiranë, më 04.08.2007

39. *Ăncurajari*

Cătă ori ți ń-eșță dinănti ale vițină arbinășuscă mușeată,
cu nutrita ocľiscăntei pri caițido bărbat ľi u sruchi pri loc,
faptăndalui s-gioc di minti ațeu ți s-tradzi ca văr alăvdos,
ca gioni nifricușitu cutidzaști1) s-ț-ľi propuni vreara mară,

după tățitu ti ună bucată di oară aștiptănda apăndisira a tea,
ńcăt ń sum siń inima fără dăněsari ń-trimbura și bătănea
tru ațeu clipu nu știu cățe ńă acuitiră giucărli a ńicuramľei:
“Mi vrei, nu vrei!?...” diunăoară aurlam căt puteam “Mi vrei!”

Ma tini mușeată mi frăndzeș, mi surpaș ca psohiu ń padi,
cand fără frixă ń-s-apăndisiș: “Inima a mea esti ti altu gioni!”
Atumțea di apăndisira mi arușii ntregulu mi apreăș ca focu,

ń-s-aminti dățera “Căsmetea va s-ti-avină, nu s-u-aviń”,
di itia a ľei ți nu scoati gura a omnului sinu a meu u ngiurai,
ma ună boată di nuntru mi ăncuraja că tini nu mi arădeai!..
Tirana, la 12.08.2007

1) cutidzaști = guxonte

39. Inkurajim

Sa herë që më del para moj gjitonia ime shqiptare e bukur,
me vështrimin e ndezur si zjarr që çdo burrë e shtie përdhe,
duke bërë të çmendet ai që hiqet si lavdaraq i patrembur,
si i pa frikësuar guxon të më propozojë dashurinë e madhe,

pastaj heshtja një pakëz duke pritur përgjigjen tënde lot,
ndërsa nën gjinjtë më drithëronte e rrihte zemra pa pushim,
në atë çast s'di sepse mu kujtuan lodrimet e vegjëlisë time:
“Më do, s'më do!?!...” përnjëherë thërrisja sa mundja “Më do!”

Po ti moj bukuroshe më theve, më rrëzove si ngordhësirë,
kur pa frikë mu përgjigje: “Zemra ime është për tjetër trim!”
Atëherë nga gjegjja e papëlqyer u skuqqa, u ndeza si zjarr i tëri,

mu kujtua fjala e zgjuar: “Fati duhet të afrohet, jo ta afrosh”
e nga shkaku i saj ç'nuk nxjerr goja e njeriut e shava veten,
po së brendshmi një zë më inkurajonte se ti s'më gënjeje!...

Tiranë, më 12.08.2007

40. Căla imnătoari

Pit aisti călă di yimnător ți ntrec munț analț și păduri,
 ți s-alăxeascu ningă a horloru ică ningă a șopotloru
 și pătreac pit ali armănami a mea hăbări buni și arali,
 țanutăndalui mpriunaț1) pi țido di chiroi cu un-alantu,

dapoia dit călcărľă a yețurloru ți noapti-dzuiuă ľi batu
 spunănda iu suntu și agiugemu ntru țárnuri armănești,
 cu căsăbăi vlecl'i și hori mușeatuși iu bănedzu armăñil'i
 dăsfapti ună dipi alantă ntru pensula a Balcanlui ntreagu.

Chiundreascu dinănti alu ațlor numerosi călă di yimnitor
 și mindueascu tățitu pri a mea ti soarta ali Armănami:
 "Dumnidzale cățe ni au mparțătă xeñil'i pri bucăț-bucăți,

și cățe noi pistoșľi a tăi ni au ămpărțăt pit ținți stăt xeñ,
 ...ma napoi noi armăñi 'n bana tută aisti călă di yimnitor,
 ni au mpriunaț 1) s-bănăm insoțit cu alți mileț diaduñ!?"

Tirana , la 13.09.2007

1) mpriunaț = të bashkuar

40. Rrugë këmbësorësh

Nëpër rrugë këmbësorësh që kalojnë male të lartë e pyje,
që ndërrohen pranë fshatrave ose burimeve me ujë bore
dhe dërgojnë lajme të mira e të këqija në armënamen time,
duke na mbajtur të bashkuar njëri-tjetrin në çfarëdo kohe,

pastaj nga të shkelurat e gjallesave të cilat i rrahin ditë-natë,
duke treguar në këto vende ku do të arrijmë e ku gjendemi,
në qytete të lashtë, fshatra të zbukuruar me banorë arumunë
të përhapura anembanë në çdo anë gadishullit Ballkanik.

Qëndroj para këtyre rrugëve këmbësorësh të stërrahura
dhe mendoj me vete për fatin e Armënames hedhurazi:
“Perëndi pse e kanë ndarë të huajt këtë vend copa-copa

e pse ne besnikët e tu na kanë ndarë në pesë shtete të huaja,
...po përsëri ne arumunët tërë jetën këto rrugë këmbësorësh
na kanë bashkuar rrojmë në shoqërim të popujve të tjerë!?”

Tiranë, më 13.09.2007

41. Aușaticu

Ș-cățe hiu auș tricutu dăspărama nu mi mpoati dot,
că hiu nvițată s-mi mbetu cu hărăi ș-pi aușatca,
pân s-ñ-cură inimea a mea sum siñ a mei nidănăsata,
cu dulțeamea a banifei sămănată cu maru dor,

ți ñ-ari pitricută hărăilitiți 'n bana a mea ninumurati
și 'ntru nsoțăsira a căntloru di zamani apreasi ca foc jarău,
cântati pi mușeata armăneășia noastr doară alu dumnidzău,
ningă dit șopori ți s-vomu dipi chipturi a munțloru analti.

Oh, măratlu, cât am nyisată 'n aista bană a mea ahăt lungă,
s-mi ascaldu ntregulu 'ntru cănt mușeaț ali mumă și ati,
iu hiu amintatu tru chirou nănti aclo ndzeană ningă strungă,

mulșăndalui cu picurarfi seară di seară a turmloru di noi
și când s-ñ-ină bitisira voi s-ñă easă suflitu namisa di eli,
după 'n aņiuri a yinatorlu la s-crescu lilici mușeati soi di soi!

Tirana, la 20.08.2007

41. Pleqëria

Edhe pse jam plak i kaluar s'më mposht dot dëshpërimi
sepse jam mësuar të dehem në gëzime edhe në pleqëri,
gjersa të rrah kjo zemra ime nën gjinjtë e mija pa pushim,
me ëmbëlsinë e jetës të mbjellë me dashuri të madhe,

që më kanë përcjellë në jetën time shumë lumturi e gaze
dhe në shoqërimin e këngëve të lashta të ndezura si prushi,
të kënduara në të bukurën arumanisht tonë dhuratë e Zotit,
pranë burimesh që rrjedhin që nga majat e larta të maleve.

Oh, sa shumë kam ëndërruar në këtë jetën time aq të gjatë,
që të lahem i tëri mes këngësh të bukura të nënëmadhes,
ku kam lindur njëherë e një kohë atje lartë pranë vathës,

duke mjelë kopetë e deleve me barinjtë për çdo mbrëmje
dhe kur të më vijë mbarimi dua të më dalë xhani në mes tyre,
më pas në vitet ardhme dua atje që të rriten lloj-lloj lulesh!

Tiranë, më 20.08.2007

42. S-nu arămăn audatu

Neaștiptata ahiurhiră s-vearsă din țeru chităcni di ploai,
 'ncăt mini ciudiosu și lăftărăoasu ampăturai ș-calea loai,
 mi agudea cu forță 'ntru frămti și iuțido pri capulu a ńeu ,
 ninumerăoasi vărsăń căldzi ăngărcati cu apă multu greu

și dapoia căpsiră diunăoară cande loară vărnă comandă,
 'ncăt namisa a califei armașu niștiutu iu s-nidzeam măratlu,
 ma ș-cățe căpsi năheamtă li u achixii că iram audatu ntreglu,
 fricușitu că poati s-didea di nău ayiusii s-nidzeam a casă,

ta s-mi alăxeam și s-mi uscam di audara intrată până tu oasi,
 și, anda u loai sinu mi duș la cohia a mea ti huzuripsiri1),
 di iu videam nafoară nu giuca niți om, niți țiva altă yeață2)...

Atumțea mi cāndirsii tu aistu chirou slabu nu s-easi nafoară,
 niloată tacăńil'i lipsiti ti avigleari di dara a ploaiei vārtăoasă
 ta s-nu arămăn năpoi audatu di neaștiptata ninga unoară!...

Tirana, la 11.09.2007

1) huzuripsiri = rrehat

2) yeață = gjallesë

42. Të mos mbetem i lagur

Pikat e shiut nisën të derdhen në tokë nga qielli paprituri,
ndërsa i çuditur e i llahtarisur vrapova rrugës me shpejtësi,
më godisnin me forcë në ballë dhe kudo në tërë trupin tim,
rrjedhat të ngrohta, të ngarkuar shumë rëndë pan murim

dhe më pas pushuan sikur të merrnin komandë menjëherë,
ndërsa i shkreti pa ditur ku shkoja mbeta rrugës në vetmi,
po edhe pse pushoi e ndjeva se isha i lagur deri në palcë,
i frikësuar se ndofta binte përsëri nxitova të shkoja në shtëpi,

të ndërrohesha e të thahesha nga lagia e futur deri në kockë,
pasi e mora veten, vajta të rehatohesha në qoshen time,
nga shihja se përjashta s'leviste këmbë njeriu apo gjallesë...

Atëherë u binda se në këtë kohë të keqe s'dilet përjashta dot,
Pa marrë takëmet e duhura për mbrojtje nga shiu aq i fortë,
që të mos mbeten i lagur edhe njëherë nga e papritura e tij!...

Tiranë, më 11.09.2007

43. *Ăntunicara s-timsi 'n țară*

I

Ăntunicara ali noapti s-timsi pi iu țido pisti țară¹),
ca vărănă strozmă multu ghigandă faptă di lai lână
'ncăt ună căt ună dipi pingeari luñinăli nu s-apreasără,
că ira hiptă sistemulu di multu chirou tru a loru criză,

'ncăt mărațli di oamñ inșea din căsuri chisiti nafoară,
s-află vără căfine ți s-luñăsteaști multu ggeneratoru
și cu suflitu angiura pri minciunosli chivirnișițli a loru,
ți nu ira tru caplu a lucriloru ti ăntrițeari aistă criză.

Dapoia, căt aduchescu că ma inu luñinăli ampatru a-casă,
s-mi higu troară tru compiuturu s-bitisescu romanulu nău,
ti bana disculă a arămăñiloru tu a Doilia Alumti Mondială

și alumtara ti libertata a patrifei diadun cu frațli arbineș,
până agiumsămă ți pisti aistu țeară yiurtusită di Dumnidzău,
libertata nyisată multu s-vearsă cu hărăi căs di căs a loru!...

17.09.2007

1) țară = loc = tokë

II

Ăntunicara ali noapti s-timsi pi iu țido pisti țară,
ncăt suflitu a ñeu cădzu tru dăspărami diunăoară,
sălghindalui durñira ma crundu 'ntru nyiș nivruț,
cu soi di soi di muntriti uruti, lăvăoasi ca di morț,

43. Errësira u tendos mbi tokë

I

Errësira e natës u tendos ngado për mbi tokë,
si një strozmë gjigande endur prej leshi të zi,
ndërsa nga penxheret dritat u fikën një nga një,
sepse ishte futur sistemi prej kohësh në krizë,

nësa të shkretët njerëz dilnin nga shtëpitë e errta përjashta,
të gjenin ndonjë kafene që ndriçohet qartë me gjeneratorë
dhe me shpirt shanin të paskrupullit gënjeshtarë qeveritarë,
që s'ishin në krye e drejtim të punëve e të tejkaluar kriza.

Pastaj, sapo e kuptoj se po vijnë dritat vrapoj për në shtëpi,
të futem shpejtë në kompjuter të përfundoj romanin e ri,
që tregon jetën e arumunëve në Luftë e Dytë Botërore

dhe lufta për çlirimin e atdheut tok me vëllezërit shqiptarë,
gjersa arritëm që përmbi këtë tokë pagëzuar prej Perëndisë,
liria e ëndërruar të derdhe me gëzim shtëpi më shtëpi!...

17.09.2007

II

Errësira e natës u tendos ngado përmbi tokë në zi.
ndërsa shpirti im u zhyt menjëherë në dëshpërim,
duke lëshuar fjetjen më herë në ëndrra të padashura,
me lloj-lloj pamje si prej të vdekuri shumë të pështira,

lăhtărosu avrapedzu ca cărțănitu pi iu s-mi duc ciciorli,
s-agiungu namisa di oamñ a ñei scunchi dit analțli munț,
di fricușita s-mi ascundu după năș țî sunt cu luñini apreasi,
li azguñeascu dintră ațeali fantasmi di stridzi lăi ca di morț.

Di niaștiptari mi sculai diunăoară pri ciciori mprostu
și ca gioni pisti gioñ acațu s-giocu ăncor cu tut suflitu,
strigănda cu tută boața țî s-adunu tuț aproiațli stog:

șuchiur că fui 'n somnu când ñ-s-făndăxiră ațeli stridzi,
di ñ-s-amănti ficiurama, nvițari cu luñină salabi di căndili,
ti ațea li u ngiuru cu uflitu aistă criză di ază cu uruta chisă!...

Tirana, la 20.09.2007

i llahtarisur vrapoj si i krisur andej nga më shpien këmbët,
që të arrij në mes njerëzve të mi dashur të maleve të lartë,
nga frika të fshihem pas tyre që janë me drita të ndezura,
t'i përzërë nga këto fantazma shtrigash si prej të vdekuri.

Papritmas u ngrita më të lartë në këmbë përnjëherë
dhe si trim mbi tima nis të vallëzoj me tërë shpirt,
duke thirrur me zë të mblidhen të gjithë të afërmit e mi:

shyqyr që jam në gjumë ndërsa mu fanitën ato shtriga,
që mu kujtua djalëria, mësuarje me drita të dobëta kandili,
ndaj e shaj me tërë shpirt këtë krizë të sotme me errësirë!...

Tiranë, më 20.09.2007

44. *Dispirama nu-o mpoti dot*

Nu mi mpoti dispirara ți s-tățescu ti mpăltiri stihuri mușeaț,
s-nu li cântu cu suflitu a vrutilei bană cu derturi și ghineați,
va s-lî adaru napoi ca atumțea când ahiurhii aistă cali lungă,
sumeñea1) că nițiuunu di coledzli afundulu nu li au agiummță,

că singur li stărbănai a multloru caimadzli a lai'ei lăngoari,
ți 'ntru bană li ămbănai cai ști cât ori durerăli ali urfănăti,
ți ti arucuteascu cohiuri că sațili umpluti cu armăsături,
ma năpoi ișeam dit ațea căbili lăvoasă nivrută și amăroasi.

Neaștiptata li adunai tut forțali ăș li scăpai ațlei chiameti,
di nivideari că iu nidzeam și iu u băgam călcara a ciciorloru,
iu țido ira arăspăndiț și timsă urfănilî cu mutrita ca di morți,

hiptu 'n dispirăi fără ma ș-năheamă clistisiri ti inșiri di aclo,
tu ațeu clipu ampăturam s-nu achixeam vohea fărmaçăoasă,
atumțea aduchii: "Că omlu dispirama nu li u mpoti dot!..."

Tirana, la 28.09.2007

1) sumeñea = ndërgjegje

44. S'e mposht dot dëshpërimi

S'më mposht dëshpërimi të heshte shkruaj vargje të ndjera,
mos i këndoj me shpirt jetës së bukur me derte e mirësira,
do i zbukuroj si atëherë kur nisa këtë rrugëtim pa kthim,
i ndërgjegjshëm që s'e arriti fundin asnjë nga kolegët e mi,

se i vetëm i mbijetova dhemburive të sëmundjes së keqe,
që në jetën i përjetova kushedi sa herë këto varfërira e derte,
që të rrokullisin qosheve si thasë të mbushur me mbeturina,
përsëri dilja nga situatë e pështirë, e padashur, e aq hidhura.

Papritmas i mblodha tërë forcat edhe i shpëtova atij qameti,
paparë se nga shkoja e ku vendosja shputat e këmbëve mija,
kudo ishin përndarë, shtrirë lipsa, varfanjakë pamjevdekuri,

zhytur në dëshpërim e pa u përpjekur të dilja së andejmi,
nësa në çast vrapoja që të mos e ndeja aromën e farmaktë,
atëherë e kuptova: "Se njeriun s'e mposht dot dëshpërimi!..."

Tiranë, më 28.09.2007

45. Featiță cu ocl'i vinti

Ahtari mușeatușă 'n bană ca tini ale featiță cu ocl'i vinti,
nu am vădzut vărnoară aua la noi di când cădzui pri minti
și di atumțea piuțido mi aduțea ciciorl'i pit a meali alăgăr,
tutuna nănti ñ-inșea mutrita a tea țî mi alăsa teasu 'n pădz,

upăritu1), dispiratu, frămtu fără cânăscuț țî mi duc la tini,
nu ñ-vinea, ică nu ñ-nidzea dipu tru ațeu moment 'n măduă,
di derturi, doruri țî ñ-ira sălghită ca stuchi turbăț după mini,
di țî nu scăpeam ș-cățe vrui dit eli s-mi afuream nopati-dzuă,

și cu mutrita mușeatușă a tea ca dzănă piuțido mi soșțasi,
măratulu di eu ti amintescu și ază tru aușatculu a ñeu greu,
nu ñ-s-aștipea țî s-mi videai di nău ca atumțea tu tinărami,

ta dit aistă bană s-fug fântitu di mușteața 'ntru alantă duñau,
aștiptândalui cu mari vreami pi tini ale featiță cu ocl'i vinti,
s-ñă yîñ aco la paradisu iu bânrdzu eu s-mi aduñi cu doru!...

Tirana, la 13.02.2008

1) upăritu = i përvëluar

45. Veshëza me sy bojë qielli

Kaq e bukur në jetë sa ç'je ti moj veshëze me sy bojë qielli,
që kur rashë në mendje s'më kam parë sytë asnjëherë tek ne
e që atëherë ngado që më shpinin këmbët e mija për shëtitje,
kur më dilte para imazhi yt më linte shtrirë përtokë gjithnji,

i përvëluar, i dëshpëruar, i thyer pa të njohur të vij tek ti,
s'më vinte e s'më shkonte në mendje në atë moment fare,
nga dertet që më ishin lëshuar pas meje si grenza në tërbim,
edhe pse doja natë-ditë të vidhesha s'shpëtova dot prej tyre,

e me vështrimin tënd të bukur si zanë ngado të shoqërova,
i shkreti unë të kujtoj edhe sot në pleqërinë time the rëndë,
kur s'më pritej të më vije si atëherë në rininë edhe njëherë,

nga kjo jetë të shkoj i nginjur prej bukurisë në botën tjetër,
duke të pritur me dashuri ty moj veshëze me sy bojë qielli,
të më vish në parajsën ku jetoj e më tako me mall patjetër!...

Tiranë, më 13.02.2008

46. Pi tu mardzina di alunami

Nă dzuună nsirinată ntreați gionăli cu vruta a lui ca dzănă,
pi tu mardzina di alunami nvirdzăt acțeăț mână di mână,
bășănda cu doru nintribată că li nțeap a loru frândză,
apărănda cu brațil'i a lui gionest'i ntrițera pi tu aumbră,

priimnăda pi acumta tută dzua diaduñ multu hărăilitiț,
nintribată di a urclisptțarloru di dzăsditjenărăli a hoarlei,
ca pi ntunicari 'n căsuri a loru pit părțică s-turnară hărăsiț,
datănda pista a unui-alantu că va s-nsor namisa a toamni'ei.

După, anda s-hiritisiră, s-dusără troară cafișun la casa a lui,
și căt s-dăscurmară niheamtă, nesără la călduroasa guneauă,
minduea pi sinea fănurisira a trițearlei vrută ațloru clipuri,

ligănănda a imajurloru a unui-alantu 'n suflit'i ca mbiteăț,
și, anda diadunzbura 'ntru mușuteățili alu paradizulu a loru,
cândirsit' cu pisti s-u realiza di tomnea cu numtă mușeaț!

Tirana, la 29.09.2007

46. Pas anës së lajthishtës

Një ditë trimi kalonte me të dashurën nën diell shkëlqimtar,
pas anës së lajthishtës që jeshilonte zënë dorë për dorë,
pa pyetur për i shpime degësh duke u puthur si dashnorë,
kalonin hijeve duke u mbrojtur nga krahët e trimit si lastar,

duke shëtitur gjatë tërë ditës së bashku shumë të lumturuar,
pa pyetur prej veshëhollëve, thashethemaxhi të fshatit aspak,
nësa në të errur përmes shtegut u kthyen në shtëpi të gëzuar,
me betimin se do të martoheshin patjetër nga mesvjeshta.

Pastaj, si u përshëndetën, shpejt vajti secili në shtëpinë e vet,
sapo u çlodhën pakëz shkuan tek e ngrohta dhomë e fjetjes,
mendonin me vete imagjinonin përjetime e të bukurat çaste,

përkundnin imazhet e njëri-tjetrit të dehur nga dashuria,
dhe, si bashkëbisedonim në bukuritë e parajsës me adhurim,
bese lidhur se në vjeshtë do realizonin dasmën me gëzim!...

Tiranë, më 29.09.2007

47. Gumărădzăli

I

S-tindu stoghili di la Cap di Gai1) până la Dzena al-Deri2), di cât himea di la Curdihoară3) până la Gropa alu Laca4) sunt dăsfărpățati avărliga tățiti aisti numeroasi gumarădzi, semñ ali tămăsita ali Greavi acfimată “mușeată ca lilici”5),

di când sum aisti cheaturi misticati cu amurdzwli ploaci, s-vârsea bana a bănătorloru gărvănoț mintimeñ multu gioñ, avuț cu sodori di lucurtori mari, dreptș ca di pārmiț domñ, cântători și ăncortori mari la loru numti, hărăi și yiuțisiri...

Ș-cățe di atumțea é arucutită multu chirou di răsturnara a l'ei și ațeli țu fură mprostș, sântoș cu anami nu suntu ma ‘n bani, noi l'i pistipsim yii namisa ‘n suflițli anoșț nimortori putei,

tutuna l'i fändăxescu imajuri a loru di sum gumurădz tățiti, țu ni avinedzu ta s-him cămărusiț țu păpăñ, stărpăpăñ anoșți, ca năș va s-l'i u pitrițeam a hililoru țu va s-nascu ma sântoși!...

Tirana, la 30.09.2007

1), 2), 3) dhe 4) numi di loc

5) “mușeată ca lilici” = C. Belemace “Ginta armănească”

II

Ntru hoară iuțido la tuti părțali sum gumarădzli arășpănditi, țu cai ști cât derturi, vreami lundzi s-ascundu sum eli, ma cumțido s-hibă ația căpsescu tu pace păpăñi, stărpăpăñi acuitim că di aclo pușporea dimădăili părintești ca măghi,

47. Gërmadhat

I

Sshrihen togjet që nga Koka e Galës¹) deri te Xena e Derës²) nga poshtë që nga Fundi i Fshatit³) deri te Gopa e Lakes⁴) janë të përhapura të heshtura gërmadhat anembanë , shenja të madhështisë së Grabovës “bukuroshja si lule”⁵),

që kur nën këta gurë të nakatosur me copa plloçash të murrta, derdhej jeta e banorëve grabovarë të zgjuar dhe po aq trima, me pasuri djerse e punëtorë të rrallë, të drejtë si në përralla, këngëtarë e valltarë me famë në gëzime, kremtime e dasma.

Edhe pse është rrokullisur shumë kohë prej shembjes së saj, dhe ata që ishin më këmbë, të fortë e nam s’janë më në jetë, po ne në shpirt tanë i besojmë sikur të jenë gjallë imoralë,

përherë i imagjinoj ato pamje nën gërmadhat e heshtura, që na ndjekin të jemi krenarë për gjyshërit, stërgjyshërit tanë, ashtu do ua përcjellim bijve që do lindin edhe më të fortë!...

Tiranë më 30.09.2007

II

Që nën gërmadha të përhapura anembanë fshatit të lashtë, nën to fshihen sa e sa derte, dashuri të gjata në lumturi, po sidoqoftë aty pushojnë në paqe gjyshërit, stërgjyshërit tanë, kujtojmë se që atje pëshpëritin porositë prindërore si magji,

și ni li pătrecurati la bănătorli lucratori gărvăñoț di ază,
anama a lei s-u scuturăm di aistă tățimiăș agărșimi urută,
s-li sculăm gumurădzăli s-luñineadză mușteața mproastă,
cărscutănda tāmăsită cu bană di căsăbuñ, așit cum au fută.

Atumța tutuna turișțli s-tăxidipsescu1) auați ti căpsiri,
ațeli ți inu la eaăș nvețu cățe s-nclamă “mușteața ca lilici”,
Greava căsăbăăș hoară cânăscută ali Armănami dit Arbinșișii,

fântinda cu istoria strâveclă a banifei armănească a lei,
ca atumțea tru chirou sum pomñ și pingăna curațăli fântăñ,
ți cură dipi chipturi a munțloru amvăliț di albeța a neauli!...

Tirana, la 12.02.2008

1) tăxidipsescu = udhëtoj

e na i dërgojnë neve grabovarëve të rinj sot kthjelltësish,
lavdinë Armënames t'i shkundin nga harresa mjeshtërisht ,
t'i ngremë përsëri gërmadhat të ndrisin më bukur sërish
duke e rritur madhësinë me jetë qytetarësh ashtu si dikur.

Më pas të udhëtojnë gjithmonë turistët këtu për të pushuar
ata që vijnë të mësojnë pse quhet "bukuroshja si lule",
Grabova qytet e fshat më njohuri e Armënames në Shqipëri,

duke i ngopur me historinë e stërlashtë të saj arumune,
si në kohën e shkuar nën pemë dhe pranë krojeve të freskët,
që rrjedhin nga majëmalet mbuluar me bardhësi bore!...

Tiranë, më 12.02.2008

48. Singurăr

Tricu multu chirou ți mufearma s-duți ti apărari nipotñiu,
 'ncăt eu arământu a casă singurușu, nisoțăsitu ăș tățitu,
 aștiptânda cu mirachi și niarăvdatu ta ea s-si toarnă di aco,
 ca tutuna cu mașina nau a hilñiului cu mutrita di căt obor,

atumțea ñ-arăspânda diunăoară dispirara a singurușlu,
 și cățe iram duchimăsitu¹⁾ că ți zboari s-alăxeam tri noi,
 măreata nu căpsești di giucari măñ s-lî bagă pi tirizii lucrilî,
 adratânda ațeli nibitisiti și băgati n locuri cu dizgustu²⁾.

Căt amărțiă ți am ti scumpa muleară ți s-acurmă ahăt multu,
 că nițiu nu lî u agiutămu ma ș-năheamă la lucrî a lîi,
 ș-cățe mi cilistiescu s-facu vwr șcretăli nu s-bitiescu putei!

Ti ațea u mindueascu pri a mea zburândalui cai ști căt ori,
 căt vărñoară cu dalichinea voi s-u agiutu tru lucrilî ma grei, nu
 ñ-lî alasă ăș cu merachi continuești spilara pătuñilî³⁾!).

Tirana, la 02.10.2007

1) duchimăsitu = munduar

2) a dizgustului = pashije

3) pătuñilî = dyshemesë

48. Vetmi

Kaloi shumë kohë që ime shoqe vete të kujdeset për nipi tim,
nësa mbetem në shtëpi i pashoqëruar, i heshtur në vetmi, ,
duke pritur me merak e padurim që të kthehet së andejmi,
si gjithnjë me makinën e re të tim biri me shikim nga oborri,

atëherë më shpërndahej përnjëherë dëshpërimi i vetmisë,
edhe pse ishnja menduar se ç'fjalë do të shkëmbeja për ne,
e shkreta s'i pushojnë duart që t'i vërë në terezi punët,
duke i rregulluar të pambaruarat e të vendosurat pashije.

Sa gjynah më vjen për të shtrenjtën grua që lodhet shumë,
nga që asnjëri nga ne s'e ndihmojmë dot në punët e saj,
edhe pse përpiqem të bëj diçka të shkretat s'mbarojnë kurrë!

ndaj e mendoj e them duke fjalosur me vete kushedi sa herë,
nësa ndonjëherë vërtetë dua ta ndihmoj në punët e rënda,
s'më lë dhe me merak vazhdon shpëlarjen e dyshemesë!...

Tiranë, më 2.09.2007

49. *Cu arşurari ti cl'imai*

Cătă seară vrută ț-tricui cu doru sum a firidilei
și ca tutuna cu arşurari ti cl'imai ta s-mi andunai,
ta s- ñ-eșă sum salțiñiu analtu mardzina a valiei
că di aistu maru doru, ale giocătoră, nu ñ-arăvdai!....

Că va s-ñi s-trimbura di niștită fuira a mea 'nvățeai,
când ñ-s-dăsfeăți derta 'n aistă bani a mea ñ-cripai,
ti ațea cătă seară scumpă vrută a me ma nu ñ-arăvdai,
s-ni adunămu cu dor năpoi sum saltiñiu ț-căftai!....

Atumțea fuira tută ñ-s-mbătă di derta ali vreami
ma inimă și suflitu a meu ira tu vreami di ñ-s-pirjili,
ti ațea di când ti vidzui di prota oară iu țido ti căftai,
până nă dzuuă niaștipta la fantăna a hoarlei ti adunai!...

Di cum fui mprostu armașu laifiu mpădz lișinată,
fără gură ca mutu și harășitu că u aflai tiha nyisată,
di atumțea mindueam că cum mușeată s-ti soțiseam
și dorlu di derta nispusă a vreamiei mari s-ț-spuneam!...

Tirana, la 20.02.2013

49. Me të fërshëllyer të ftova

Buzë mbrëmjes e dashur të kalova nën dritare
dhe si përherë me të fërshëllyer të ftova në takim,
që të më dalësh nën shelgun e lartë buzë lumit,
se nga kjo dashuri, i ngrati s'durova moj lozonjare !...

se do të më drithëronte qenia mësova paditurazi,
kur m'u shfaq në jetën time me derte desh sa plasa,
ndaj buzë mbrëmjes e shtrenjta ime më s'durova dot,
të takohemi përsëri nën shelg të kërkova me mall!...

Atëherë e gjithë qenia mu deh nga dertet e dashurisë me lot,
por zemra e shpirti im mu përzhitem isha i dashuruar,
ndaj që kur të pashë për here të pare të kërkova ngado,
deri sa një ditë papritmas tek kroi i fshatit të takova i gëzuar!

Siç qeshë i ngritur më këmbë i ziu mbeta i asfiksuar,
pa gojë si memec e i gëzuar nga që e gjeta fatin e ëndërruar,
që atëherë mendoja sesi të shoqëroja ty moj bukuroshe,
mallin nga derti i patreguar për dashuri ta tregoj me puthje!...

Tiranë, më 20.02.2013

50. Pit calea a dalihelei

Tru aistă dzuuă arală și ahăt aștipeat di mărățli noi,
am stătută diadun cu scumpa muțeara a mea,
la localu nău a măhălăulu iu băneadzu hărăiliticu
fănărusindalui clipuri stărbăneati ‘n vrerea a tea,

Ți ņi li u dideaș cu durință di dalichina ‘n tuti aisti aň,
fără dănăseari ‘ntru hărăi și trimburari a vrearlei,
avinăndalui ‘n a tutlei bani anoastră cu multu duraň,
ți ‘n aistă suțatăsira lungă s-priimnăm singur nănti a lei,

păn diadun agiumsămă ‘n sinorli ali dulțeama a hărăiliticlei,
dedănda suflitu ali ghinicriștera și nvățari a hiliuloru anostri
multu cămursiț că nu chiru di ncotu cilistisira a wmbănarlei,

ta și năș s-imnu siguripsiț, sinceri pit calea a dalichiniței,
sămnănda tru bănara avinara ca cum aveam faptă noi,
fără turari ali amarăciuni, slăbitami și anápuda ndriptatiței!

Tirana, la 29.03.2013

50. Njëpër rrugën e së vërtetës

Në këtë ditë të rrallë e kaq pritur nga të shkretët ne,
kam qëndruar së bashku me gruan të shtrenjtë qetësi,
në lokalin e ri të mëhallës time ku unë jetoj tashti,
duke imagjinuar çastet e përjetuara me dashurinë tënde,

që mi mu dhurove me dëshirë të vërtetë në tërë këto vite,
pa pushim në gëzimet e drithërimat e dashurisë së madhe,
duke ndjekur gjatë gjithë jetës tonë me shumë dhemburira,
që në këtë shoqërimin tonë të gjatë të ecnim veç përpara,

gjersa së bashku arritëm në kufijtë e së ëmblës lumturi,
duke i dhënë bijve me shpirt e zemër mirërritje e shkollim,
shumë krenarë se s'na humbi së koti përpekja e mbijetesës,

që të ecin të sigurt, të sinqertë njëpër rrugën e së vërtetës,
duke mbjellë në jetën e tyre të na ndjekin siç kemi bërë ne,
pa ju kthyer hidhërimeve, të këqijave ndryshe prej së drejtës!

Tiranë, më 29. 2013

51. Dimindara mul'earm'lei

Ți drac avui mini măreatulu Ți nu avdzăi dimindara a tea,
ale mul'ieră scumpă lucurtoară cu suftulu multu durutu,
când vruș s-nă dădeai umbrela că ma s-aspardzi chiroulu,
di paură tă mini di ploia Ți ma s-apurchea s-apățeam Țivea,

ti ațea vetea a mea ma ngiur cu uruta și bălsteaň lăvoasi,
la făț n-s-vărsea numeroasi chitcăni a ploaifei ca lăcămăň:
“Ghini Ț-s-feați nu li avdzăș cu ăncăpățănari¹⁾ a lei dimindăň,
singur u căfteaș tora spealtăti sum chitcăni Ți nu au căpsiri!”

Di atumțea mi giurai s-nu agărșeascu, că va s-u ľau tutuna,
ș-cățe soțľă a ńei ngușță va s-arădu multu cu mini chiudusiț,
că portu pit soari cu mini greața²⁾ căscăndisită³⁾ ali umbreli,

ma când s-amvleaști țerlu di norľă și nu s-veadu ma dzăň,
ň-u dășfac umbrela și vedu cădera a loru fără dănăsari,
‘n făț n-s-vărșa milioane chitcăni areați di ploi ca lăcămăň!...

Tirana, la 20.09.2006

- 1) ăncăpățănari = kokëfotësi
- 2) greața = vështirësi, rëndesë
- 3) căscăndisită = besdisëse

51. Porositë e sime shoqe

Ç'dreq pata që s'ta dëgjova këshillën tënde unë i shkreti,
moj grua e shtrenjtë, punëtore e shpirt plot me dhembshuri,
kur deshe të më jepje me vete ombrellën se po prishej moti,
s'e mos pësoja gjë nga shiu i papritur që afrohej me furi,

ndaj me mallkime e fjalë të pista po e shaj keq veten time,
nësa faqeve më shkisin pikat e ftohta të shiut panumurim:
"Mirë t' u bë, s' i dëgjove me kokëfortësi këshillat sat shoqe,
vetë e kërkove tani shpëlahu nën pikat që s' kanë papushim!"

Që atëherë u betova s'e harroj do e mbaja me vete gjithnjë,
edhe pse do qeshnin me mua të çuditur shokët e ngushtë
që e mbart edhe në diell rëndesën bezdisëse të ombrellës,

po kur qielli mbulohet prej reve sa s-duken kodra e male,
e hap ombrellën dhe shikoj rënien e tyre mbi tokë pa pushim,
nësa faqeve më shkisin miliona pika të ftohta shiu si lotim!

Tiranë, më 20.09.2006

52. La călduroasu apanghiu

Şădzănda tăţitu di singura la căldurăoasu apanghiu1) a meu,
ñ-fănăruseascu ămbănarli dintră visuri anăoastri muşeati
şi mi higu cu doru pit eli ni li agărşită niţ ghineţi, niţ uruti,
arucănda niezitari2) dinapoi tu nivrutăli chiroi după din eu

şi niaştiptata arăsar diunăoară cu dor 'n dzălăli neali di ază,
ti ascăldari cu tut suflitu şi inimă tru aňorizma a libertatlei,
ămbătănda şi ămbănănda cu durinţă nispusa dulţeama a lei,
ţi s-vearsă pisti noi cu muşuteaş umplută mplină nidănăsată.

Ti aţea hiu hărăsиту dit aisti nispusi amăntiri ahăt muşeaş,
ñu avinedzu vrerea a bănarlei cu dor 'n aisti visuri anoastri,
cu vruţli şi apropiaţli a ñei buñ şi mintimeñ 'n mintimeñi

şi cu năş s-azboru ti avinari prici lişoru ca vărnă schifteru,
pit păduri, pădini, ludzi şi văliuri iu hiu cărscutu 'n libertati,
dăsfărpăţada puripsiri, ghineţi, hărăilitiţi, muşuteaş şi vrear!

Tirana, la 23.09.2007

1) apanghiu = strehë

2) niezitari = pa nguruar, pa hezituar

52. Tek e ngrohta strehë

Duke ndenjor në vetmi hedhurazi tek streha ime e ngrohtë,
po imagjinoj përjetimet e mija nga ato viset tona të bukura,
kridhem me mall nëpër to paharruar as këqijjat, as mirësitë,
duke i hedhur pa ngurrim prapa në të padëshiruarat kohëra,

papriturazi hidhem përnjëherë me mall të në ditët e sotme,
për t'u larë me tërë shpirt e zemër në aromën e lirisë ,
duke u dehur e përjetuar me dëshirë të sajën ëmbëlsi,
që derdhet e mbushur me bukurira të pa pushim mbi ne.

ndaj jam i gëzuar për këto të paparar kujtime aq të bukura,
që më ndjekin dashurisht për të jetuar në këto viset tona,
me të dashurit e të afërmit e mi të zgjuar mbi të zgjuarit

dhe me ta të fluturoj të gjurmoj gjah lirisht si ndonjë skifter,
nëpër këta pyje, sheshe, lugje e lumenj ku jam rritur në liri,
duke përhapur mbijetesë, mirësi, lumturi, bukuri e dashuri!

Tiranë, më 23.09. 2007

53. Meditări

Nu ma ñ-lî u ştiu căte `n aisti nopt ahăt lundzi şi puscutiti,
nu mi acaţă ma ş-nihiamă aistu chirdutlu şi dulţali somnu,
`ncăt tru mădua a-mea ñ-s-păscănea vărtăoasi di nicăpsiti,
minduirili ţi avinu una-alanta şi până la apriri nu s-agungu,

`ncăt di itia a dertiloru niştiuta mi şuţeam pi alanta parti,
şi stăteam nigiucau ta s-nu li u diştipteam mărata muļeari,
ţi dit acurmara mari a tutlei dzuuă dit lucrăl greli a caslei,
şi di ţănera alu nipotñiu muşatu, scumpu şi vrutlu a atilei...

Măratulu, cum va s-facu şi cum va s-li ăntreac dzăli alanti,
fără somnu, acurmăndalui dzuuă di dzuuă mădua a mea,
cu soi di soi di minduiri nivrutu, uruti, ma aş multu muşeaţi,

şi di cum hiu dăşpiraţu ñ-caftu dăşclideari pit căli ambări,
tri băneari `n ghineaţ, ş-căte intreai tru greutăţa di auştcu,
napoi u adoru muşuteaţa, mi arăcheaşti ca `n tinărami!

Tirana, la 27.11.2007

53. Meditim

S'po di se përse gjatë tërë kësaj nate të gjatë mjaftë të sertë,
qoftë edhe pakëz s'po më zë ky i ëmbli e i humburi gjumë,
nësa nëpër trurin tim të turbullt veç përplasen pa pushim,
medime që ndjekin njëra-tjetrën e s'arrihen gjer në agim,

nësa nga dertet e tyre kthehesha në anën tjetër padashurazi,
që të mos e zgjoja time shoqe rrija pa lëvizur vazhdimisht,
nga lodhja e madhe gjatë ditës nga punët e rënda në shtëpi,
nga mbajtja e tim nipi të shtrenjtë me të sajën dashuri...

I shkreti, si do të bëj dhe si do t'i kaloj tërë këto ditë të tjera,
pa gjumë, duke e lodhur ditë për ditë më shumë trurin tim,
me lloj-lloj meditime të padashura, të urryera po dhe të bukura,

e siç jam i dëshpëruar kërkoj hapjen e rrugëve me mbarësi,
të rroj në mirësi, edhe pse hyra në rëndesën e pleqërisë,
gjithnjë e adhuroj bukurinë, më rrëmben si në rini përsëri!

Tiranë, më 27.11.2007

54.Nădia

Pit păduri nu căpisescu niți disculi, niți vințili turbătoș,
tru aistu chirou a iarnifei lungă di estinea ahăt slăbitos
ncăt noi aușățli ni nclideamu ntru casuri după geamñ găliț,
nădăinda ali ndrideri a lei mutrim nafoară multu chiudusiț,

și dit aistă achixiri ni alăxim și ni fățem ca oamñ nădie mări,
ma și dăspăreaț di nindridzera li pindzeam dzălfi anoastri,
arăvdănda cu telimă¹⁾ din tuț noi până la dișclidera a lei,
angiuramu tihuri anoastri și bănăm cu derturi și chiroi grei.

După la s-mi lea s-mi poartă la niacățata cu gără 'n altă lumi,
ma nu u știu că va ni agiungem aclo cămursiț cu imnăli fântiț
'ntru banăli va s-armănu niagărșiti alăgărli 'n visuri mușutiț,

caițido ayiusea s-u soțisescu ca aua și aco un-alantu năpoi,
cu nyisari ta și la paradislu a bănarlei ti tutunea s-li avinea,
nădia hărăiltucă și nu li u cânăscură vărnoară 'n aistă lumi!

Tirana, la 16.01.2008

1) telimă = dëshirë

54.Shpresa

Pyjeve s'pushojnë vështirësitë e mëdha, as erërat e tërbuara,
në këtë kohë dimri të sivjetshëm me rrebeshe e furtuna,
kurse pleqëria mbyllet shtëpive pas xhamash të kthjellëta,
duke shpresuar në ndreqjen vështrojmë të çuditur përjashta,

nga kjo ndjesi u shndërroam, u bëmë njerëz shpresë mëdhenj,
por të dëshpëruar nga mosrregullimi i shtynim ditët tona,
duke duruar me dëshirë nga ne gjer në hapjen e saj si diej,
shanim fatet tona që rronim me derte në kohëra të rënda.

Pastaj të më marrë e mbartë e padëshiruara në tjetrën botë,
po s'e di nëse arrijmë atje krenarë e me zemra të nginjura
jetëve tona do jesisin të paharruara shëtitjet viseve të bukura,

nësa cilido vrapon ta shoqëroj si këtu edhe atje njëri-tjetrin,
me ëndërrime se në parajsën përgjithmonshme ta ndiqnin,
shpresa lumturie që s'i kishin njohur asnjëherë në këtë botë!

Tiranë, më 16.01.2008

55. Dzăli a meali muşati

Ntru aisti dzăli di iarnă ma faţi arăcoari mari cu ngliţeari
şi pi iu ţido suntu dăsfapti condiţionerli şi apreasi focuri ,
ncăt la căfeneia dit măhălău a meu după giamñă ăngălţeati,
ca tutuna di cudămneaţă am stătută la cohia ningă pingeari,

şi ma sugu cu chefi căfeia expresă minduinda tri dzăli alanti,
ţi aua vahia va s-hibu cama căldurăoasi şi cama luñinăoasi
poati s-ni li ndreagă pistipsirili aspartii altăsoi di anăoastri,
traptănda tru muşeatăli nutritili nyisati ahăt multu auşaţli.

Di cum hiu hiptu ‘n ahănda a lumilei a mea dăspărăoasă,
di derturi ‘n ahănda a suflitlui ñ-easi ună ncăniri¹⁾ vărtăoasă:
“Oh, iu hiţ voi dzăli a meali muşeatuşi luñinăoasi a li veară,

ţi s-mi angănu vreari tri bănari cu hărăi, hărăilitiş şi ghineaş
s-priimnu pit căli, pădz di pădz şi părţ di părţ a căsăbăului,
fănătitu, hărăcopū²⁾ ‘n inimea a mea cu aisti nutriti muşeaţ!”

Tirana, la 16.01.2008

1) ncăniri = ofshamë

2) hărăcopū = i gëzuar

55. Ditët e mija të bukura

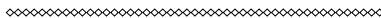
Këto ditë dimri bën ftohtësirë e madhe me ngrica e acare,
janë hapur kondicionerët e janë ndezur zjarret përsëri,
nësa pas xhamave të ngrirë të kafenesë së lagjes rishmëzi,
si përherë me mëngjes qëndroj në qoshen pranë dritares,

rrufis me qejf ekspresin duke menduar për ditët e tjera,
që këtu ndofta do jenë më të ngrohta edhe më shkëlqimtare,
të na i rregullojë pandehma e prishura ndryshe nga tonat,
duke na tërhequr ëmbëlsisht bukurive e ëndërruara nga ne.

Pastaj siç jam i kredhur në dëshpërim të thellë të botës time,
nga dertet e thella të shpirtit tim më del një ofshamë e fortë:
“Oh, ku jini ju o ditët e mija bukuroshe plot shkëlqim vere,

që më ndillni dashuri të jetoj në gëzime, lumturi e mirësi,
e të shëtis rrugëve, shesh më shesh dhe anembanë qytetit,
i nginjur në shpirt e zemër me këto pamje plot bukuri!...

Tiranë, më16.01.2008

56. Tru paradizu melodiozu a t u

Picurare  i derturi ai ‘n suflitu  i u arsu n flueara ah t mu e t,
 i ma  -li u adu t la suftulu a meu cu h r i apreasi ca focu,
 i ntru inim  a mea cai  ti c t ori  -ari durusit   i disp re t,
di m ncara a tlei bo t  ca di bilbilu  i c nta pi d rma di fag,

 i mi so  se ti mini tru bune t   i tru aral li di dimne t ,
p n la  ntunicari di dz li a tutlui anotimpuri c t  ido sear ,
 -seaminu la suflitu a meu f r  d n seari doruri  i ghine t ,
ta s-nu mi higu ‘n dispira t, l vu iri, ur t  n  i s-mi chear .

Di atum tea dup , al i picurare,  i eu ti avinescu cu multu dor,
ca mbitat di a eali melodiuri niavdz ti in iti din suflitu a t u,
aduchinda c  mastru ‘n Arm neami nu s-alf  altu fluear tor,

ta s-soa  sesc  vreaa  i li batiti ‘n inim  ah t mu e t,
adreat nda cu eli arsunari ca bilbili  i vin li turba t,
 i avinari durin t  iu  ido aistu melodiozu paradizu a t u!...

Tirana, la 12.02.2009

56. Në parajsën tënde melodioze

O bari, ç'derte ke në shpirtin tënd që i bije fyellit aq bukur,
e ma sjell në shpirtin tim me gëzime si zjarr të ndezur,
që në zemrën time shumë herë dëshpërime më ke ngjallur,
nga mungesa e atij zëri si bilbili që këndon mbi degën e ahut,

që më shoqëron në mirësi e në të këqija që herët në mëngjes,
gjer në të ngrysur të ditëve të çdo stine buzëmbremjes,
që të mbjellin në shpirtin tim pa pushim derte e mirësi,
mos zhytem të humbas në dëshpërime, keqësira e fëlliqësi.

Që atëherë pas, or bari, të ndjek përherë me dashuri e mall,
si i dehur nga meloditë që rrjedhin nga shpirti yt i rrall',
duke ndjerë se mjeshtër Armënames s'gjendet tjetër lahutar.

që ta shoqërojë dashurinë që i stërreh në zemër me bukuri,
duke zbukuruar me tinguj si bilbilat e erërat me tërbim,
dhe ndjek me dëshirë ngado këtë parajsën tënde melodioze!

Tiranë, më 12.02.2009

57. *Ti căftam*

Luțiria a dzuuălei s-mbită niaștipt di andunara a norloru,
din balcon mutreascu că nu armasi țivea ti luñinari sum eli,
ncăt eu dipridaulia mindueascu că ți s-lî facu ali ombreli,
ntribăda pri tățita vetea ti ea: ază s-u leau, ică nu s-u leau,

După năheamă sinidisitu inșii nafăoară cumțido s-fac chirou,
și nchisii s-jglotescu tățitu pit bulevărdz a pulitifei lișoru,
păn agiumșu la stolu di scândri la Parculu a Tinirloru,
s-stău 'n fresca aumbră di analțli breadz și a pomñiloru,

Așă, anda chiundrii la ațeu scamnu nyisai cu oculi disfapti,
căt ghini va s-ira s-ñ-suț aistă mbănari mușeat di tinărami,
când ti căftam 'n ascumti cohi ca vărănă nyisător ncândirsitu,

ma nu é putută că tricută s-ț-duruseaști Dumnidză năpoi,
anda mi dișteptu aducheascu că ñ-fui diparti 'n altă lumi,
cumțido s-hibă lipseaști s-u ămbănăm cu suflitu ți avem!

Tirana, la 20.04.2010

57. Të kërkoja

Shkëlqimi i ditës u mbyl papritmas nga bashkimi i reve,
nga ballkoni shoh se s'mbeti asgjë për të dritëruar që nën to,
ndërsa mëdyshazi mendohem se ç'të bëj me ombrellën time,
duke pyetur hedhurazi veten: sot ta marr me vete apo jo!?

Pas pak dola përjashta i ndërgjegjshëm sido që bënte moti,
nisa të çapitem ngadalë në bulevardin e qytetit hedhurazi,
sa arrita tek stoli ndërtuar me dërrasa në Parkun e Rinisë,
të qëndroj nën hijet e freskëta të pemëve e bredhave të lartë.

Pasi ndenja në stolin e drunjtë duke ëndërruar heshturazi,
sa mirë do ishte kthimi në përjetimet e bukura të rinisë,
kur të kërkoja vendeve të fshehura si ëndërrues pabindurazi,

po s'mundet që e shkuara të dhurohet nga Perëndia përsëri,
si u zgjova kuptova sikur isha shumë larg në një botë tjetër,
por sido të jetë lipset ta përjetojmë me shpirt atë që kemi!

Tiranë, më 20.04.2010

58. Ca cheatra mprostu cămursitu

Di multu chirou ñ-esti hiptu aistu suftulu a-ñeu,
ntru tățimi ahândăoasă ca tru cătrani fără sinori
și nu mutreascu dip pri avri! mușeaț ali duñeu,
ți mi ăngănu s-esu fără doruri di aisti lăvășituri,

și s-s-mi scol ninga unăoară pri a meali cicior,
și s-s-giocu pit hărăi ca vărñă harambău cu dor,
păn s-lî u agărșeascu aistă tățităoasă n'surdățimi
și s-s-lî hărseascu cu suflitu și inimă ali hărălîtici

dapoia ntru mașatușă libertati s-u scolu di nău,
casa a mea aco ndyeañă ningă Valamari pisti zalu,
s-s-mi stărbatu fără dinăsari a lui vinți și șurulu,

dintru eli mini mi țănu ca cheatra mprostu cămursitu,
și rădățiñăli a mei vartăoasi s-lî pătrecu fără bitisiri,
băr di băr la nipoț, stărnipoț cu durință di (a)rmănu!...

Tirana, la 24.11.2010

58. Si gurë më këmbë krenarisht

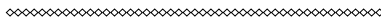
Prej shumë kohe shpirti im më është kredhur,
në heshtje të thellë si në një errësi të pambarim,
dhe s'e vështroj aromën e jetës aq të bukur,
që më ndjellin të dal pa dhembje këto pocaqi,

dhe të ngihem mbi këmbët e mija edhe njëherë,
dhe të vallëzoj nëpër gëzime si dhëndër me mall,
gjersa ta harroj këtë heshtje shurdhërimi,
dhe t'i gëzohem me shpirt e zemër lumturisë,

pastaj në bukuroshen liri ta ringre me durim përsëri,
shtëpinë time atje lartë pranë Valamares mbi zall,
që të stërrahim erërat e shushurimat e tij papushim,

prej tyre mbahem si gurë i forte më këmbë krenarisht,
dhe rrënjët e mija shumë të forta i dërgoj pambarim,
brez pas brezi tek nipërit, stërnipërit me dëshirë arumuni!....

Tiranë, më 24.11.2010

59. Așă aveam ămbănată tutuna

Am chindruită pisti punta a Valil'ei Scumpii
și ma mutrescu pri tățita apăli a l'ei turbati,
și tauna ñ-s-acuiti poema "Numtă arbinșiuscă",
iu Belimaciu l'-cântă a arbinșiescjei gionească,

s-arăspăndea aňurizma a barutlui dit ațeli stihuri,
când s-ăncredea ca fraț cu marlu Șahin Matracu,
cu aslaňil'i cu anami arămăň lana și Tuna Cucuneș
ninga nu e amănteat văr di dadă gioň ca e' aleș.

Neaștipta dintră apili turbulati cu bueau di teară,
ň-s-făňărurisea nchisira a loru cu vrondu di la Luncă
cu disicari păduri și munți di cheatri multu mari

arăspăndinda pi iu intrițea pi namisa a Arbinșiľei,
gionesca și amama frațească alu arbineș și arumăň,
așă aveam ămbănată tutuna tu patria anoastră diaduň!....

Tirana, la 19. 03.2011

59. Kështu mbijetuam përherë

Kam qëndruar përmbi urën e Lumit Shkumbin
dhe po vështroj ujërat e saj të tërbuara heshturazi,
dhe menjëherë mu kujtua poema “Dasma shqiptare”
ku Belemaçi i këndon me zjarr trimërisë shqiptare,

nga ato vargje veç përhapej aromë flake e baruti,
kur vëllazëroheshin me besë i madhi Shahin Matraku,
me asllanët arumunë Jana dhe Tuna Kukuneshi,
ende s’ka lindur nëna trima si ata të zgjedhur.

nga ujërat e turbulluara me ngjyrë dhe papriturazi,
mu fanit nisja e tyre me zhurmë që larg prej Lënge
me të çara pyjesh, gurë të mëdhenj dhe të lartët male,

duke përhapur ngado që rrugëton në mes të Shqipërisë,
trimërinë dhe namin vëllazëror shqiptaro-arumun,
veç kështu mbijetuam në atdheun e përbashkët përherë!...

Tiranë, më 19 mars 2011

60. Ghineața a ta luñieadză

Așiț cum ță lu băgară numa părințli giuimertsi,
Luñiniștiș pit murglu a chirolui ca metoru din țeru,
Ta n tută bana s-arăspăndei mușteatli ș-buneatli,
n tută Arbiniișii s-ti hidzeai suflitu di suflitu,

Cu stihurli a teali adreati cu inimea apreasă,
Și cu modestii a aňiurzmălei di măň cu sudoari,
Hiptă n ahănda a lucurtorloru arbineș perficoasă...
Și n ahănda a lucurtorloru armăň cu anami...

Ti ațea și noi poetli armăň ti nclficiunăm cu suflitu,
Că multu ori him fotisită di măghia a puezilei a tea,
Sămneatăndalui și pi limba anoastră armănească cu doru,

Cănd la patria anoastră yintră mușeata Democrații
Ni lu dășfeatli cali yișiri tu pușunăli mușeaț,
Ali armăneasca puezii ți s-arsună ca fădzimii!...

Tirana, la 05.02.2017

60. *Mirësia jote ndriçon*

Ashtu siç ta vunë emrin prindërit e tu bujarë,
Ndriçove mes errësirave the kohës si meteor në qiell,
Që gjatë tërë jetë të përhapje bukuritë dhe mirësitë,
Anembanë Shqipërisë të futeshe në çdo shpirt,

Me vargjet e tua të zbukuruar me zemër të ndezur zjarr,
Dhe me modestinë e aromës së duarve tërë djersë,
Futur thellë punëtorëve shqiptar shpirtpërflakur.
Si dhe thellë punëtorëve arumun me nam...

Ndaj edhe ne poetët arumunë të falënderojmë me shpirt,
Nga që jemi frymëzuar me magjinë e poezisë së tij,
Duke mbjellë edhe në gjuhën arumune me dashuri,

Kur atdheu ynë hyri në bukurën Demokraci
Na hapi rrugëdaljen në kullotat e pamata,
Të poezisë arumune që shungullon si ahishte!...

Tiranë, më 05.02.2017

61. *Eu escu poetu și scritor (a)rmînescu*

I

Ń-au armasă pirăfocăoasi n ahănda a sufl itlui a meu,
zboarăli a imnifei a ta și cură apreasi fără tățimi:
“Eu escu scritoru și poetu a grailui armănescu,
bindisitu că ea nu vă s-chargeă ntru agărșimi,

că vă s-amăntescu fără di altă bărlfi năi cama talentaț,
și vă s-seamnă cama multu dorlu a Armănamifei!...”
Așit cum fățeș tini alăi Ilia Culoña cu talentlu a tău,
scridalului stihuri mușeaț cu metafori a vrearifei,

și vă s-ni ngăneascu titunea cu dorlu nispusu a tău,
a gintălei anăoastră cu anami și cu histori ahănt veaclă,
agiugindalui la prozălia și stihuri a teali di doru maru,

lăsăndalui n sofru mușeaț a autorloru buñă a noștri,
lucrăli a loru cu emoți s-lucinedzu fără dănăseari,
până s-agingu armăn di armăn mușati ca steali!...

II

Ma când astădz nvăței tățira ti tituna a imnifei a tea,
ș-cțea fi am yisuat nu ti adunai vărñă oară di yiu,
ma crea_urii a teali arali ț-fi am cănăscut di alinpidea,
pri și fi u ai vărsată talentlu, pasionlu aspălat di doru,

61. Unë jam poet dhe shkrimtar arumun

I

Më kanë mbetur të përflakura thellë shpirtit tim,
fjalët e zemrës që të rrjedhin të ndezura pambarim:
“Unë jam shkrimtar dhe poet i gjuhës arumune,
i bindur se ajo s’do të humbë kurrë në harrime,

se do të lindin breza të rinj më të talentuar patjetër,
që t’ia rrisin më shumë dashurinë për armënamen!...”
Ashtu siç bëre ti Ilija Colonja me veprimtarinë tënde,
duke shkruar vargje të bukura me metafora të dashurisë,

që do të na ndjekin gjithmonë me dashurinë të pa treguar
mes racës tonë me nam dhe histori shumë të lashtë,
duke arritur te prozat e vargjet e dashurisë së paharruar,

duke lënë në sofrën e bukur të autorëve tanë të dëlirë,
punimet e tyre emocionuese që ndrisin papushim,
gjersa të arrijnë arumun më arumun si yje dritëmirë!...

II

Po kur sot mësova heshtjen së rrahuri të zemrës tënde,
edhe pse e kam dashur, s’të takova ndonjëherë së gjalli,
po krijimet e tua të rralla t’i kam njohur qartazi me ëndje,
që mbi to ke derdhur talentin, pasionin e larë prej malli,

ca albeața șcumbă a laptlui ningă seari a truștiloru ,
sum gărgărlu a șoporiloru arați ți cură nidănăseati,
la analțlă munță n câmpuri mușeaț a armăñloru,
piu cai ști cât ori ești mbăteatu tru a tea tănirami

pascăndalui n pășteri a turmiloru sum añiurizma a loru
și ai mbănată cu aisti nispusi imajuri ahănt mușeaț,
păn ti nchisiș ti aco di iu nu ari tureari armăseș ca meteor

sălghindalui scănteili fără căpsiri a lucriloru a teali ambari.
Ti ațea astădz ti pitrițeam imnăfrămț ti la paradislă a tău,
guliț di prezența a tau dăndalui alutări ti creaturili a teali!...

Tirana, la 24.09.2013

si bardhësia e shkumës së qumështit mbrëmjeve në stane,
në gurgullimën e burimeve të ftohta që rrjedhin paprerë,
në malet e lartë në fshatrat e bukur arumunësh nën erë,
nëpër të cilat kushedi sa herë je dehur në rininë me halle

duke kullotur livadheve tufat e deleve mes aromës së tyre,
dhe ke mbijetuar me këto imazhe të bukura aq të dashura,
gjersa u nise për atje nga s'ka më kthim e mbete si meteor,

duke lëshuar shkëndija e punëve të tua të mbara papushim
Ndaj sot të përcjellim në parajsën tënde zemërthyer,
bosh me prezencë e duke dhënë për krijimet falënderim!...

Tiranë, më 24.09.2013

Shënim: është botuar te gazeta "Fraja" tetor 2013, faqe 3

62. *Armăseș fraieru a fășfășrimilei*

(dedicat alu poetlu Zico L. Capuran,)

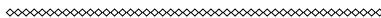
Citindalui a tumbilei di poazii a teali, alăi Zico Capuranu,
achiăcsii că căt mari ț-area talentu a tău ti scriari stihuri,
alăi poetu a gintilei armânească cu nispusa dureari,
armăseș ca fraieru a fășfășrimilei verdzoasă a păduriloru,

Ți li ai adăpată stihurli a poezilei namisa a fădzimioru,
ți li ai lăngăneat eli, mușeatăli sum sufurili dulți a vimturlu,
ți li ai spălat fățili ca picurarli sum gărgărlu a șoporiloru,
și li ai aștıpteat apririli sum aňiurizma a strundziloru!

Pimtu dit aisti mușuteț niaștıpteat li dedu cărari ali veti,
s-li traducu eali pi mușeata, mușatușa a noastă armăneăști,
pi ți ațăia ț-armsi multu mirachi că nu putuș s-li scriai,

Ti ațea aistă vreri mari ti limba a dadilei ma ț-lu u umplu eu,
cu aisti puțini stihuri a teali pirăfocoasi ți ń-cădzură tru măň,
ta s-ț-lı cănoăști Armăneama ntregă liriclu suflitlu a tău!...

Tirana, la 09.01.2013

62. Mbetë pinjoll i fëshfërimës

(dedikuar poetit Ziko Ll. Kapurani)

Duke lexuar tufën e poezive të tua, or Ziko Kapurani,
ndjeva se sa i madh të ish talenti yt për të shkruar vargje,
o poet i racës arumune me patreguarën dhembshuri,
si pinjoll i fëshfërimës së blertë të pyjeve ti mbetë.

Që i ke vaditur vargjet e poezisë tënde në mes të ahishtës,
që i ke përkundur të bukurat ato shfryrjen e ëmbël filladit,
që i ke shpëlarë faqet si barinj të nën gurgullima burimesh,
dhe që i ke pritur agimet e ditëve nën aromën e shtrungave!

I shtyrë prej bukurisë i dhashë papriturazi karar vetes,
t'i përkthej në të bukurën, bukuroshëzën tonë arumanisht,
për të cilën ty të mbeti merak t'i shkruaje nga që s'munde,

Ndaj po e përmbush dashurinë e madhe për gjuhën e nënës,
me këto të pakta vargje të përflakura që më ranë në duar,
që të ta njohë tërë Armënama lirikun shpirtin tende!...

Tiranë, më 09.01.2013

63. Zugrafa (Pictora)

I

Dzuă di dzuă tini yiñ di dimineață la căfeneia dit mähălău,
dintră oclăli a tăi nu ț-scap niționă suptări alu luñinaumbră ,
anarga-anarga ti apruceaști la tavola a tea iu stăi cămurțită,
mutririnda anvărliga di nearășăneata cu ocliscănteia ca stău,

și căfă modelu s-lî u aruț cu suflitu di zugrafă la alba carti,
și căfă ma cilistișeaști multu ațea mușatușă nu lî u aflî dot,
căt ti acurñi și nu aduceaști detalîu țî oclî tăi lî astradzi,
și andau alidzeș portretlu nchisiș s-u zuyrăpșești cu dor,

poati s-ti avinedzu și eu s-amplătescu stihuri mușeati,
și căfă nu ni cunușteam suftîli anăoast di creatori dzeamiñ,
clipu ni aclimă diunăorlia s-adărăm al unei-alantu portrețli,

Ti ațea ale zugrafă nicănăscută bănătoră a mähălăului a meu,
ca sihurtor modestu adaru tru stihuri imajulu a tău mușeatu,
ncăt portretlu ma lî u aruț anarga cu mulidz pisti alba carti!

Tirana, la 02.01.2009

II

Zugrafa chiundra cămursită ca tutuna ‘n cafeinei la loclu a l’ei,
ncăt multu minduită sudzi anarga dzama caldă a cafeilei,
imajuri lî aruc ‘n carti di ascumta ta s-nu aspuni că s-alavdi,
‘n suflitu lî cresc scăteia a doarlei di Dumnidză ti zugrafari,

63. Piktorja

I

Për ditë vjen te kafeneja e lagjes tonë që herët në mëngjes,
syve të bukur s'i shpëton asnjë hollësi e dritë-hijeve,
ngadalë i afroresh tavolinës tënde ku qëndron krenare,
duke vështruar përçark paturpësisht me sytë e tu si yje,

dhe kërkon modelin ta hedhësh me shpirt në letër të bardhë,
edhe pse përpiqesh s'po e gjen dot atë të rrallën bukuri,
sa lodhesh se s'po dallon detalin që tërheqin më shumë sytë,
pasi e zgjodhe portretin nise ta pikturosh me dashuri,

mund të ndjek edhe unë të thur vargje të bukur me dashuri,
edhe pse s'njihemi shpirtrat tanë binjakë prej krijuesish,
në këtë çast na ftoi njëherësh të bëjmë portret të njëri-tjetrit.

Ndaj oj piktore e talentuar e panjohur banore e lagjes time,
si vjershëtor modest hedh në vargje imazhin tënd të bukur,
nësa ti hedh portretin tim në letrën e bardhë me lapse!

Tiranë, më 02.01.2009

II

Piktorja qëndron në kafene në vendin e saj përherë krenare,
nësa e menduar thith lëngun e ngrohtë të kafesë ngadalë,
imazhet i hedh në letër fshehurazi për t'u treguar modeste,
në shpirt i rriten shkëndijat të pikturoj si dhunti Perëndisë,

niaştiptat videra fotisită lî armasi castila la tavola anăostră
şi cu mulidhi di piumbu adăra imajilî aleapti di năsă,
şi ori-ori aştearsinda cu dzeşţli pisti zugrafuri ti lî chindisiri,
ma şi cu fotisiri ma vărtosu cu buiaua lai cu astrindzeari.

Ca tutuna biutăndalui căfei u videam la căfeneia dit mähălău,
tăţită, cămursită agiocănda a mulidhloru pisti albăli cărţ,
aruptănda a zugrafărloru ţi ea nu lî arisea unăcătună di nău,

după ţinţi-şasi stămăñ neş la cafenei ca tutuna di dimneaţ',
ni ciudisim tuţ noi clienţi a localui când mutrim că murli,
ţi ira umpluti părţ di părţ cu portreţli anoşţ multu muşeaşţ!...

Tirana, la 23.04.2009

papritmas shikimi i frymëzuar i mbeti te tavolina jonë enkas,
me lapsa rregullonte imazhet me kontraste të zgjedhura,
here-herë duke fshirë me gishta mbi pikturat për zbukurim,
edhe me shtrëngim boje për kontrastin me frymëzim.

Si përherë duke pirë kafënë e shikoja tek kafeneja e lagjes,
të heshtur, krenare duke lozur lapsat mbi letrat e bardha,
nësa pikturat që s'i pëlqenin i griste njëra pas tjetrës rishtas,

kur pas pesë-gjashtë javësh vajta në kafene me mëngjes,
u çuditëm të gjithë ne klientët e lokalit kur pamë në mure,
të mbushur çdo anë me portretet tona mjaftë të bukur!

Tiranë, më 23.04.2009

64. Când s-nu hiu

Ma că când s-nu hiu yiu n bani poati s-ti acuiteaști ti mini,
caftămi pit soñăl ți ti avineadzu seară di ăseară ăș n somn,
ta s-ănveț căt multu ti am adorată vrută tru ațea lumi,
ti așteptu aua la paradizu a ńeu namisa ntru avrli amaroș,

tutuna li soțăseascu nidănăseari putei fumñilfi morțoș,
ti așteaptu s-ń-iñ aua, ș-cățe hiu tuchit ntreagu aumbros,
și avărliga nu vedu cu oclăli a ńei țivea că ń-suntu orboș,
s-ști aduceacu că tini băneadz și hii ‘n suflitu a ńeu ardos,

‘n sumeńea a tea cu dertă mi fănăruseaști candea hiu yiu,
trimburăda mi aștepț ta s-yinu niaștiptata la tini scumpă:
“Mi dizdirńea ningaunoară că ma ardi ntreaga doru a meu!”

Când ti diștiptaș din somnu greu umplut cu mușeati yinși:
“Dumnidzale fuscam tu lumea alantă di iu nu ari ma turnari,
leami și dumi aclo la paradizu iu stai tine scumplu a meu!”

Tirana, la 01.12.2008

64. Kur të mos jem

Po kur të mos jem më në këtë jetë ndofta kujtohesh për mua,
kërkomë nëpër ëndërrime që të ndjek mbrëmjeve në gjumë,
që ta mësosh sa shumë të adhuroja e dashur në atë botë,
po të pres këtu në parajsën time mes avujsh të hidhëruar,

përherë duke shoqëruar tymrat vdekatar kurrë papushuar,
nësa të pres të më vish këtu, edhe pse i tëri si hije jam tretur,
përqark s'vështroj asgjë me sytë e mi që më janë verbuar,
po dihet e kuptoj që ti jeton, je në shpirtin tim të përflakur,

në ndërgjegjen tënde me derte imagjinon si të gjallë përsëri,
duke u dridhur më pret të vij papritur tek ti e shtrenjta ime:
"Më përkëdhel edhe njëherë se po më përvëlton ky malli im!"

kur u zgjove nga gjumit i rëndë plot me ëndrra të bukur:
"Perëndi qenkam në botën tjetër nga s'ka kurrë më kthim
merrmë e shpjemë në parajsën ku banon ti i shtrenjti im!"

Tiranë, më 01.12.2008

65. Aistă noapti

‘Ntru bana a mea lungă ca aistă noapti lăhtăroasă,
nu u țănu minti s-lî u am ămbănată vărnoară putei,
di lăndădzima niaștăptată și urută a mul’earmil’ei,
durerăli măr mărata singur năsă poati s-li spună,

Că când și iu ahiurhescu ică scând și iu bitisescu eli,
ți șkreta nu ma li u alasu s-s-doarmă năheamtă arăhati,
ncăt mini u urăscu s-si scoală troară năpoi pi ciciorl’i a l’ei,
ta cum ira nănti ali lăndădzari s-priimnă pit udăili a casl’ei.

Atumțea și mini s-mi li hărășescu ali vindicari a l’ei,
s-căpsescu ningă aňurizma aleaptă și ghinețli mări,
ți arăspăndaști fără dănăseari dintră a hărăiliticl’ei,

‘ncăt priimnăm diaduň fără dănăseari la armasătura bănă
lăsănda după noi multu ghineați, ma și multu derturi,
ni cămursimu că aveam sămănată vinițli ațea și avumă noi!...

Tirana, la 25.09.2016

65. Kjo natë

Si kjo natë e llahtartë në jetën time të gjatë me halle,
s'e mbaj mend ta kem përjetuar kurrë ndonjëherë,
si nga sëmurja e papritur dhe e rëndë të sime shoqe,
veç ajo mund t'i rrëfejë dhemburitë e saj me të qarë,

Se kur dhe ku fillonin ose kur dhe ku përfundonin ato,
që të shkretën s'po e lënë të flejë qoftë edhe pakëz rehat,
ndërsa unë uroj të ngrihet përsëri shpejt më këmbët e saj,
që siç ishte para se të sëmurej të shëtisë dhomave kudo.

Atëherë edhe unë t'i gëzohem shumë shërimit të saj,
të pushoj pranë aromës së veçantë e mirësisë së rrallë
që shpërndan trupi i bukur papushim prej lumturisë,

ndërsa udhëtojmë së bashku papushim në jetën e mbetur,
duke lënë pas nesh shumë mirësira, po edhe shumë derte
krenohemi se kemi mbjellë tek pasuesit tanë atë patëm ne!...

Tiranë, më 25.09.2016

66. Dispārari

Din suflitu ma ñ-esu stihuri di derti umpluti cu dispiraț,
cã mǎratulu di mini vruta mi lǎsǎ și fudzi diparti tu xeni,
iu nu pot s-negu ta s-u adunu cǎt searǎli di nintunicari,
pǎn ‘n ǎmpǎrțari cu ea di luciñǎli ali apriri di dǎmneăț,

și di cum hiu avrapedzu ca atumțea la dǎrmoasǎli pǎduri
s-lǐ u cheru nǎheamtǎ dǎspǎreama ți mi ari agutitǎ ‘n inimǎ,
aclo mbetǎndalui cu melodiurǎli a puliloru boățǎ mușeati,
mi ǎngǎnu s-esu nafoarǎ s-sunu flueara dupǎ a oiloru turmǎ,

cǎnd s-mi ǎnchiseascu ‘n pǎșuni dupǎ eli aco tru munț analț
și pǎdz di pǎdz s-gioc fǎrǎ dǎnǎseari stog cu soțli picurari,
pǎn soarǎli s-ilǐ u ascund capulu luñinos dindi tru ascǎptatǎ,

atumțea cǎnd mi turai dit aclo ndzeanǎ cu turma a mea di oi,
achixii cǎ dispārara ñ-ira arǎspǎnditǎ nǎheamtǎ din suflitu,
ma nǎpoi ñ-s-aminti fudzira a vrutifei tru diparta xenii!....

Tirana, la 12.08.2008

66. Dëshpërim

Nga shpirti po më dalin vargje dertesh plot dëshpërim,
se mua të ngratin e dashura më la dhe iku larg në huajsi,
ku s'mund të shkoj për ta takuar mbrëmjeve në errësim,
gjersa në ndarjen me të nga dritëzat e agimit të mëngjesit,

dhe siç jam vrapoj si atëherë në pyjet e paana me shkurrete,
që t'i harroj pakëz dëshpërimin që ka goditur zemrën time,
atje duke u dehur me melodi e zogj zëbukur ëmbëlsisht,
më ndjell të dal jashtë e t'i bije fyellit pas tufës kënaqësisht.

kur të nisemi nëpër kullota pas tyre atje tej në malet e lartë,
dhe shesh më shesh të loz me shokët e mi barinj papushim,
derisa dielli të fsheh kokën shkëlqimtare tutje në perëndim,

atëherë kur u ktheva që atje lartë pas tufës time të dhënëve,
ndjeva sikur dëshpërimi më ishte larguar pak nga shpirti im,
po përsëri mu kujtua ikja e të dashurës në të largtën huajsi!...

Tiranë, më 12.08.2008

67. Kontrast

(Nga një postim të mikës T.B.)

Tashmë s'ka mbrëmje që ndesh kronika të llahtarta,
Diku një ngjarje hakmarrës me pellgje gjakrash,
Gjetkë një jetë të zyrtë zhytur në dëshpërim
Nësa faqesh derdhen me rrjedha lotësh si katarakte,
Përjetime e pashpresa që të ndjek në çdo çap të jetës,
Aq sa ndonjëherë bëhesh të hetosh paditurazi
Këtë botë kontrastesh të paparë
Apo ti japish fund
Ose t'i japish lamtumirë kësaj bote të pashpresë...

Më anë tjetër të dalin përpara pamje tërë shkëlqim,
Njerëz që dalin e hyjnë në salla kuvendesh,
Me fjalime mburravecësh e mashtruesish të krekosur,
Ndërsa diku një foshnjë e uritur shuhet në mjerim...
Hajde mos mendo nëse duhet të kesh shpresë
Se nga jeta jonë do davariten pamjet e llahtarta,
Gjaku e mjerimi
E të ngjallet shpresa, besimi
se ky vend do të bëhet ose s'do të lulëzohet!...

Tiranë, më 20.10.2017

68. Añiurizma a Ñoxilei

Ş-căţa ază nu ma bănedz la tini pulitie a ñicuramilei,
nu pot li agărşeascu añiurizmăli a bähceiloru a teali,
ţi iuţido ţi alăgai 'n bană a mea sum noaţilfi cu steali,
ale Ñioxă umplută cu aroma di agruñ mardzina a Scupilfei,

amvărtită di curuñ muşeaş fără sinori a masnimiloru,
sămăneati tit măñilfi di aştiloru bänători nănti di chirou,
ţi s-scotu dit elă umtulemnulu noastimoasu a lumilfei,
ţi lu ncliimat bar di băru untulemnulu a bidzañilfei,

ţi şi mini u adorai multu când lu vidzui di prota oară,
că s-făţea dit grăţilfi niţ şi lai dit aştlui aralu pom,
nu aveam pistipsită că va s-u ariseam di-averu vrăoară!..

Di atumţea li nvăţei şi alanti ghineaţi mari di a loru,
ti bănearsa cu săntati vârtoasă, fără lăngoari a oamñiloru,
dit dzama bună multu noastimă, veardzăoasă a masniloru!...

Tirana, la 11.03.2013

68. Aroma e Elbasanit

Edhe pse sot s'po banoj më tek ti qytet i fëmijërisë time,
s'mund t'i harroj aromat e bahçeve me shumë hijeshi
të cilat ngado që u enda në jetën time nëpër netët me yje,
o Elbasani im me aromë agrumesh pas anës së Shkumbinit,

i rrethuar me kurorat aq të bukura të ullishtave pambarim,
të mbjella nga duart e këtyre banorëve para shumë kohësh
që prej tyre nxjerrin vajin më të mirë e të shijshëm të botës,
që këta mjeshtër e kanë quajtur brez pas brezi vaj bidzanji,

që edhe unë e adhurova shumë sa e pashë për të parën herë,
që bëhej me kokrrat e vogla e të zeza të kësaj peme të rrallë,
s'e kisha besuar se me vërtetë do ta pëlqeja ndonjëherë!...

Që atëherë i mësova edhe të tjera mirësitë tyre çudibërëse,
për të jetuar shëndetshëm, i fortë pa sëmundje njerëzorë,
nga ky lëng i mirë, shumë i shijshëm e i jeshilët i ullinjve!...

Tiranë, më 11.03.2013

69. Dăspuleaț, fără aveari

S-dăspuleară dzeaňăli di plantațioň di pomň și di ayiňi1),
 tru aistu chirou di alăxiri al sistemulu totalitar țì tricu,
 ‘ncăt oamňăl’ țì fură dăspulaț, oarfňă, fără averi dipu,
 armasături ca semň al comunizmu țì l’i arucă ‘n căli,

ca lăvușituri biducloasi l’i u curăm cu aguňii dintră noi,
 ‘ncăt ațeli țì fură ma mintimeň s-sălghiră s-afură țido,
 aișț soi di oamňii s-feațără domň di aisti aveari fără domň,
 afurăndalui și arăsădalui că suntu a loru tuti ațeli pomň,

chioski2) fără numurari cărscură chioș di chioș a casăbăiloru,
 caițido s-fac comerț paranumil’i3) s-adavgă avera a loru,
 nintribari că va s-vinea chiroulu țì vă s-azgușea năi domň,

ma vulpoș și fără suflitu ‘n adavdzira a avearlei fără sudor,
 adunăndalui tutăli singur ‘ntru măňăli ică ‘ntru sațli a lor,
 adusănda di nău la nivruta naudzățesptli’a urută fără sinor!...

Tirana, la 26.09.2008

1) ayiňi = vreștë

2) chioski = kioska

3) paranumil’i = ilegalist

69. Zhveshur, pa pasuri

U zhveshën kodrat me plantacione pemësh e vreshtash,
në këtë kohën e shndërrimit sistemit totalitar që u shporr,
ndërsa njerëzit e zhveshur pa pasuri, të varfër fare që sot,
mbeturina të komunizmit si shenja hedhurinash rrugësh,

si papastërti morracake i qëruam me shpejtësi prej nesh,
nësa më të zgjuarit u lëshuam t'i vjedhin ato në çdo shesh,
këta lloj njerëzish u bënë zotërinj me këto pasuri të pazote,
duke vjedhur e duke gënjyer se janë veç të tyret pemëtoret,

kioska të shumta u shtuan qoshe më qoshe të qyteteve tona,
gjithkush të bëj sa shumë tregti ilegale për të shtuar pasuri,
pa pyetur se vinte koha e do përziheshin nga zotërinj të rinj,

më dinakë dhe më pashpirt në shtimin e pasurisë pa djersë,
duke i mbledhur të gjitha vetëm në duart a në e vetat thasë
duke na çuar tek e urryera pa sinorë nëntëdhjeteshtata përsëri!

Tiranë, më 26.09.2008

70. Mi arăsi mutrita maghipsită

Mi arăsi mutrita a tea ca di mul'eară vrută măyipsită
 și ti ațea ti ncrizui cu suflitu că hii dealihea tiñisită,
 nicomplexită ti puripsiri1) nicatw 'ntru l'eaț di aventuri,
 țî azw si jocu iuțido 'n lumi așichearei nafoară 'n caluri,

și 'n bana a mea ñ-ai alăsat tru inimă tauri dulțaoasi,
 și mi hidzi s-nyisedzu dzuuă di dzuuă ghineațea a banil'ei
 ta s-l'î arăspăndescu dintră noi derturăli sufliteașți,
 țî nu voru s-ni căpseascu până s-himă yii vărnoară putei.

Ti ațea ca ciurtitu di minti multu ti vrui și pi iuțido ti avinai,
 pistos până pi moarti ca aumbră după tini vrută priimnai,
 tutuna nintribată ti aptări ică derturi maș cu tini l'î dizligai,

și nu hiu mituñusitu2) că nu ñi ntricu di ncotu cilistisira,
 di atumțea țî căftănda ale mul'eară cu mutrită maghipsită,
 și 'n mini ñ-s-dășfeățî cu dalichinea ambara și hărăilitica!...

Tirana , la 24.11.2008

1) puripsiri = mbijetoj

2) mituñusitu = pishman

70. Më pëlqeu pamja magjepse

Më pëlqeu vështrimi yt si prej një gruaje shumë magjepse,
dhe prandaj të besova me shpirt se vërtetë je e ndershme,
e pakompleksuar, zhytur në kënetat të pocaqisura aventurave,
që sot luhen ngado nëpër botë përjashta haptazi rrugave,

dhe në jetën time më ke lënë në zemër gjurmë me ëmbëlsi,
dhe më kredh të ëndërroj ditë për ditë për të jetës mirësi,
që t'i përhap me durim prej nesh dertet e shpirtrave tanë,
të cilat s'duan e s'kanë për të na pushuar kurrë ndonjëherë.

ndaj si lojtur mendsh shumë të desha dhe të ndoqa ngado,
besnik gjer në vdekje si hije me bindje pas teje shëtita,
gjithmonë pa pyetur për pësime a derte veç me ty i zgjidha,

e s'jam pishman s'më shkoi përpjekja e atëhershme së koti,
që duke të kërkuar moj grua e dashur me pamje magjepse,
dhe mua mu hap me të vërtetë e mbara në jetë me lumturi!...

Tirane, me 24.11.2008

71. 'N suflitu a soneturloru a teali
(dedicate a marlui poetu sonetisut Costa Guli)

Ncât citeascu cartea cu "Sonet" ndupuratu după adivanlu
ți li ai mpăltit ahânt mușeaț cu pirăfocoaslu suflitu a tău,
alăi Costa Guli, ți ari inșt di-tu a siñiloru ali armăneami
făănărusindalui sensurli mari vărsati n sonetăli a teali,

ți sunt țigărsiti n dorlu a tău nispusu ti limba armănească,
și ți ță s-apreasi di yinsuiri a baniŃei a Ńei picurarească,
nvițeaț s-crescu ca gioñ și libertăț neamsea a munțiloru,
stărbituț fără dănăseari tru chiroi și vinț aspăroș a loru,

ți n suflitu a tău di poetu s-fărmenteascu siminți nali
sămnăndalui pit fuira a tutui di armăñ a bărlui năi
vrearăli timitoasi ti mușeata anăoastra armăneami

ascumti di multu chirou sum añiurizma a strundziloru
iu picurarŃi mulgu seară di seară laptăli a cupiiloru di oi,
și pit a noapțiloru cu luni dăzdărñeascu vrutăli a loru!...

Tirana, la 11.12.2012

71. Në shpirtin e soneteve të tua
(dedikuar të madhit poet sonetist Kosta Guli)

Ndërsa lexoj librin me “Sonete” pas divanit i mbështetur,
që i ke thurur aq bukur me shpirtin tënd të përflakur,
or Kosta Guli, që ka dalë ndonjëherë prej të armënemes gjire
duke imagjinuar ndjenjat e mëdha i ke derdhur në sonete,

të fërguar në dhemburi e parrëfyer për gjuhën arumune,
dhe që të janë ndezur na ëndërrimet e jetesës së saj baritore,
të mësuar të rriten të fortë si trima dhe të lirë mes maleve,
të stërrahur paprerë ndër kohëra e erëra e ashpra të tyre,

dhe që në shpirtin tënd prej poeti fermentojnë farëra të reja,
duke mbjellë ndër qeniet e tërë arununëve të brezave rinorë
dashuritë e mrekullueshme për të bukurën armënamen tonë,

të fshehura prej shumë kohësh nën aromën e shtrungave,
ku barinj të mjelin çdo mbrëmje qumështin e tufave të deleve,
e nëpër netet me hënë përkëdhelin të dashurat e tyre!...

Tiranë, më 11.12.2012

72. S-ntrițem a calilei al Tiberius

(dedicată a lexicologului Tiberius Cunia)

Cât ori lî u l'eanu ti lucreari zborloru thimatãoasu a tãu,
ta s-caftu zboarli nicãnãscuti icã niavdzãti dit eu,
ș-cțea am puțãni știeari ti bana a tea lungã și niușeaț,
lipseaști singur aistu lucru a tãu ti armãneaștae,

ți s-ț-dzãc cu tut suflitlu și inimea di poetu armãnu,
și s-ti nveascu cu urãri și alãvdari nibitisiti dit a tuțloru
ti aistã doarã multu scumpãoasã ți lî u sãlghiș ntru mãñ
ți s-arãndzeascã ca soari niapucatu n bãrlã nãi di armãñ

tã suflitlu și știeara a mintifei a loru multu mintimeneascã
ți lî au hiptu la alț milleț iu diadun-bãnedz di multu chirou,
cilistisindalui ti nvãțeara a cilimeñiloru a limbifei adoreascã

cu doru ti mușetea pisti mușeati a armãneașțilei anãoastrã,
ți esti ca limbãli alanti a duñeaulfei yirtusitã di Dumnidzãu
ți s-ntrițem pit calea a Tiberiului ambarã și alavdãoasã!

Tirana , la 24.01.2013

72. Të ecim rrugës tënde Tiberius

(dedikuar leksikologut Tiberius Cunia)

Sa herë që e marr për të punuar fjalorin tënd madhështor,
që të kërkoj fjalët e padëgjua e panjohura prej meje,
edhe pse i kam pakta njohuritë për jetën e gjatë pa plakje,
lipset qoftë edhe vetëm kjo punë për arumanishten tonë,

të të them me tërë shpirt e zemrën time prej poeti arumun,
e të të mvesh me urime dhe lavdërime nga të gjithë pa fund
për këtë dhuratë shumë të shtrenjtë që në duar na i lëshove,
të rrëzëllejë si dielli i pashuar brezave e rinj të arumunëve,

për shpirtin dhe diturinë e mendjes së tyre tepër të zgjuar
që e kanë futur prej shumë kohësh në popujt bashkëjetues,
duke u përpjekur gjuhën fëmijëve të tyre për t'jua mësuar,

me dashuri për të bukurën përmbi të bukura arumanishte,
që është si të gjitha gjuhët të botës prej zotit të bekuar,
të ecim rrugës së Tiberiusit të mbarë, e të lavdëruar!

Tiranë, më 24.01.2013

73. *Puripsira (suprabănari)*

-poemă-

1.

Eu astădz am vānit ca tituna la tini Greava a mea
și ma stāu pisti Puntea a Gurilei ninga mproastă,
și pri tățita cu dor ma acuitescu anama mari a tea,
și cu fānārusira di poetu ma lī cāntu cu boățā analtā

2.

a mușteățiloru a teali țī lī disfați ahānd thimati
adāreati dit proțilī anoșț cu măñili a loru di mastri
și lī u ngārvāsirā pulitia a loru ningā e Egnatīlei cali,
armasāndalui ca mușata "lilici" cārcsutā pisti cheatri!

3.

țī a tutīlei Armāneami lī da cunușteari, anami
și ndreaptu s-lī u spunu cu suflitu a bărlui nāi,
ta nāș s-lī u līuceascu thimata di atumțea di nāu,
ș-cțea í nivādzutu, ascumtu pit a chirolui negrāi

4.

eu vi s-lī u spunu cu suflitu calea pi iu vā s-nrițeț
nintribatā dit furtuni agri țī s-vomu cu multu agrimi
pisti aistu loclu anoastru yirtusitu di Dumnidzāu
dhoarā ti noi gārveñilī s-puripseamu cu doru a tău....

5.

Di cum escu znucfeatu pisti aistu semnu vleclīu,
nānti ñ-inu n minti ca yii că cum ahieurhi aua bana:
"Pitu a bubunadzloru, ascăpirștilotu țī cu aspra aurla,
ncāt eu jgłotindalui diadun cu fumeilīi niștiut iu...

6.

Așit ncālcaț pisti mulāri adārati cu sazmāli di lāni,
nichiundrit iueva noapti-dzua niaflat vārnā bunu locu,
iu s-ngārvāseam casāli cu cheatri alghi pilixiț cu doru,
și cu speranța că vi s-sigurama puripsira ti n māni...

73. Mbijetesa

-poemë-

1.

Sot kam ardhur si gjithnjë te ti Grabova ime rishtazi
dhe po qëndroj përmbi urën e Gurës ende më këmbë,
dhe me mall kujtoj namin tënd të madh heshturazi,
dhe me imagjinatën e poetit po i këndoj me zë të lartë

2.

bukurive të tua të shumta që i përhap madhërisht,
të zbukuruar nga duart e të parëve tanë mjeshtërisht,
ndanë rrugës Egnatia e ngritën qytetin e tyre dikur,
duke mbetur si "lule" e bukur rritur përmbi gur!

3.

Që tërë armënames i jep njohje, nam e lavdi
dhe t'ia tregoj brezave të rinj me shpirt e drejtësi
që t'ia ndriçojë madhështinë e dikurshme përsëri,
dhe na është i paparë e të kohës mjegulla fshehurazi.

4.

unë do t'jua tregoj rrugën nga të kalojnë me shpirt
pa pyetur për furtuna të egra që shfryjnë ashpërsisht,
përmbi këtë tokë të bekuar prej Zotit dhembshurisht,
dhuruar grabovarëve të mbijetojnë në dashurinë e tij.

5.

Siç jam i gjunjësuar përmbi këtë shenjë të stërlashtë,
më vijnë në mendje si të gjalla sesi nisa jetën këtu:
Përmes gjëmimesh, vetëtimash bërtisja ashpërsishtë,
nësa unë duke u çapitur tok me fëmijët paditur se ku.

6.

Kështu hipur mushkave zbukuruar me saza të leshta,
Pa ndalur gjëkund ditë-natë e pagjetur më të mirin vend,
ku skalitur dashurisht të ngrinim shtëpitë gurëbardha,
me shpresën të siguronim mbijetesën për të nesërmen...

7.

Pastaj duke u menduar zbrita poshtë në nisje
mbijetesës së të parëve të grabovarëve të mi,
që me gojën e stërtëparët na kanë lënë ca adete,
që ne jua kemi mbajtur me besë e vendosmëri ...

8.

Nga thellësia e kohërave u lindëm njëri pas tjetrit,
këtu mes maleve të lartë me kokën gjer në qiell,
ku unë u rrita paditur nga erdha, ç'jam e ç' do të jem,
rrufetë si gjarpërinj të kuq çanin mugëtirën e reve,

9.

e ndërsa ecja nëpër pyje pishash dhe ahishtash,
përpiqesha me vullnet netëve nëpër errësitat,
të ndërtonim rrugë, shtëpi, dërstila, mullinj, sharra
dhe këto ura madhështore shenja të kulturës qytetare.

10.

Por edhe pse ishim të rrethuar nga shqiptarët e mirë,
që gjithmonë kishim marrë e dhënë me ta ndihmë,
gjersa lulëzimi i qyteteve u rrënuan, u shkrumb tërësisht
nga derbederët ziliqarë na përzunë egërsisht.

11.

Vetëm ne ta njohim udhëtimin e ashpër të mbijetesës,
soji ynë me rrënjë arumune të thella dhe të forta,
që s'ka qenë edhe kaq e lehtë që nga fillimi i jetës,
stërrahur që nga thellësi e kohës ashpër nga furtona...

12.

që atëherë nga s'brodha me dhembje, dëshpërim,
herë shkarazi dhe herë me këmbët e mia të dobëta,
i etur nga mungesa e të ngrënit e i zhytur varfëri,
i vetmuar, i hidhëruar, pa rrugëdalje e sa munda thirra:

13.

"O ju male tanë të lartë me majat gjer në qiell,
më tregoni ç'isha, ç'jam e ç'do të jem në ardhmëri,
shpejtë se s'po më durohet, pa forcë përtokë bije,
duke lënë sojin tim pa fildanë të rinj, pa trimëri!...

14.

Tregomëni ç'të bëj, nga të shkoj që të shpëtoj nga ferri i zi,
që po më zhyt të tërin në lëngje të papara të pocaqisura
dhe tërhiqem nëpër to si krimb i fshehur nëpër degë pishe,
në fund të jetës i pagroposur, i harruar. i heshtur, memec!...

15.

Tregomëni, se po më soset energjia ime me shpejtësi,
po mbetem pa rrugëdalje, i shtrirë, përtokë i zalisur,
si qorr po çapitem nga këmbët të më shpien kuturu,
më përplasim ngado pa gjetur asgjëkund drejtësi!...

16.

Unë ju betohem, më tregoni se për nga të nisem me besë,
mos më lini mëdyshazi se dhimbjet më duan shpëtim,
duke gjezdisur nëpër lëndina e pyll më pyll me shpresë,
gjersa të gjeja vendin e bukur që imagjinoja në ëndërrim,

17.

ku të mbillja i pafriksuar soji im të rritet në gëzim
dhe prandaj vrapova të arrija tok me familjen time i pari,
duke ngritur ngadalë shtëpitë, rrugët me mbarësi,
gjersa e ndërtoam në mes malesh të lartë qytetin

18.

e Grabovës që armënames i dha kaq shumë lavdi,
si Voskopoja madhështore shpërndante ngado dituri,
në atë kohë të zezë kur viset tona ishin pushtuar
nga Perandoria Otomane si popull i robëruar.

19.

kështu humba shumë kohë i zhytur në këto pandehma
gjersa zuri nën gji te më stërrithe më me forcë zemra
dhe siç isha u shtrirë u ngrita më këmbë përsëri,
u nisa për nga shpresoja që ta gjeja rrugëdaljen rishtazi,

20.

por s'mund t'jua tregoj nga që s'i gjej dot fjalët e sakta,
vojtojeve të urryera i mbijetova nëpër rrugë të pashkelura,
duke shkelur mbi gurëzit majëmprehtë si gjembaçë
dhe ç'hoqa, i ngrati unë, duke ecur pyjeve me pisha!...

21.

Ma eu cu tut aisti apățări nispusi imneai fără șuțai.
dit lăhtăra a bărbănadzloru și a ascăpirațloru,
ca nipărtiț aroșiț și furtuna disica și stărbita țerlu,
ncăt eu treamburândalui imneam păn ñ-aflai:

22.

Loculu inyiseat di cai ști căt chirou aua n munțilî analti,
ți li u mpărțea pri trei treili vâli ți curea fără dănăseari,
ningă eli ngărvăsim cu albăli cheatri casăli mușeaț,
amvălitu cu murgăli ploaci și pisti năsi punț di harț.

23.

Ș-cțea la noi nu s-hipsi idea averilei a statlui măveti,
aistă mănçari li u agiumsămă cu frațilî arbineși,
și ti năheam putum s-aveam sculii pi limba romanești
și cu nchisira a Alumtiliei a Doiliea s-ncłisră năpoi.

24.

După ea cădzumă tu ahănda a agărșimilei și tățimilei,
statlu comunistu nu li cănăscu a armăñloru a Arbinışılei
ndrepturăli a scuilui ți avumă nănti di a Doa Alumti
până tru vānirira a democrațilei di li u nvățāmu năpoi!...

***Semnu: S-nchisi Tirana la 25.05.2008
și bitisi Tirana, la 28.03.2015***

di Ligor Thano

21.

Por unë me gjithë këto pësime të patreguara eca pakthim,
nga llahtara e bubullimave dhe shkretimave të zjarrta,
që çanin qiellin si nepërka të skuqura tërë egërsim,
ndërsa unë duke u dridhur ecja veç ecja gjersa e gjeta:

22.

Këtu në mallet e lartë vendin e ëndërruar dikur me lot,
që e ndahej trishazi nga tri lumenj shushuritës paandalim
e pranë ndërtoam me gurë të bardhë shtëpitë me gëzim,
mbuluar me ploça sidhe harkoret ura më këmë edhe sot.

23.

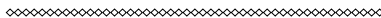
Edhe pse tek ne s'u ideja a pasjes së shtetit të pavarur,
këtë mangësi e arritëm tok me vëllezërit shqiptarë
dhe për pak kohë mundëm të kemi shkolla rumanisht,
me të nisur të Luftës së Dytë botërore u mbyllën përsëri.

24.

Pas saj rramë në thelësi harrimit e të heshtjes të thellë,
se shteti komunist s'ju ñohu e arumunëve të Shqipërisë,
të drejtat e shkollimit që i kishim para Luftës së Dytë
gjer në ardhjen e demokracisë e mësuam përsëri!...

***Shënim: U nis në Tiranë, më 25.05.2008
dhe përfundua në Tiranë, më 28.03.2015***

nga Ligor Thanó

37. Pushoni krenarë	79
38. U përzhit vendi ynë	81
39. Inkurajim	83
40. Rrugë këmbësorësh	85
41. Pleqëria.....	87
42. Të mos mbetem i lagur.....	89
43. Errësira u tendos mbi tokë.....	91
44. Së mposht dot dëshpërimi.....	95
45. Vashëza me sy bojë qielli	97
46. Pas anës së lajthishtes	99
47. Gërmadha.....	101
48. Vetmi	105
49. Me të fërshëllyer të ftova	107
50. Nëpër rrugën e së vërtetës	109
51. Porositë e sime shoqe.....	111
52. Tek e ngrohta strehë	113
53. Meditim.....	115
54. Shpresa	117
55. Ditët e mija të bukura	119
56. Në parajsën tënde melodioze.....	121
57. Të kërkoja.....	123
58. Si gurë më këmbë krenarisht	125
59. Kështu mbijetuam përherë.....	127
60. Mirësia note ndriçon	129
61. Unë jam poet dhe shkrimtar arumun	131
62. Mbetë pinjoll i fëshfërimës.....	135
63. Piktoria	137
64. Kur të mos jem	141
65. Kjo natë	143
66. Dëshpërim	145
67. Kontrast	147
68. Aroma e Elbasanit.....	149
69. Zhveshur, pa pasuri	151
70. Më pëlqeu pamja magjepse.....	153
71. Në shpirtin e soneteve të tua.....	155
72. Të ecim rrugës tënde Tiberius	157
73. Mbijetesa -poemë-	159

